

بەشی تەلاق (الطَّلَاق)

دروستە مێرد ژنەكەى خۆى تەلاق بەدات ^(۱) ئەگەر چى باش نى یە ئەگەر بەبى هیچ هۆیهكى شەرىعی بیئت ^(۲)

جۆرهكانى تەلاق (أقسام الطَّلَاق)

جۆرى یەكەم : له پوانگەى ووتنەكەیهوه دەبیئتە تەلاقى ئاشكرا (الصَّرِيح) ^(۱) وهتەلاقى ئاشكرا (غَيْرُ الصَّرِيح) ^(۲) تەلاقى ئاشكرا تەلاقى

^(۱) له بەر (نص) ی فەرموودهكەى خۆى گەرە كه له سورەتى (البقرة: 229) دا ده فەرموى : ﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ فَإِمْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ...﴾ واتە: تەلاق دووجاره پاشان یان بەرێك و پێكى دەستى پێوه بگریت وەیان بە جوانى دەستى لى بەردات و وازى لى بهیئیت . وەله بەر فەرموودهكەى (إِبْنُ عُمَرَ) كه له مه وپاش دیت، وەیهك رایى و یهك دەنگى زانایانى ئیسلامیشى له سه ره له كۆن و تازه دا .

^(۲) چونكه یارى كردنه به (أحكام) ه كانى شەریعەتى ئیسلام له بەر فەرموودهكەى (ثَوْبَان) (خۆى لى رازى بیئت) بپوانه (پ73) به لام فەرموودهى: ((أَبْغَضُ الْحَالِلِ إِلَى اللَّهِ الطَّلَاق)) كه [ابو داود (2178/631/2) و ابن ماجه (2018/650/1) و الحاكم فى المستدرک (196/2) رپوایه تیان کردوو (ضعیف) ه ئەگەر چى (الحاکم) فەرمویه تی: صحیح الاسناد و (ذهبی) فەرمویه تی: صحیح علی شرط مسلم . به لام خۆى وانى یه وهك شیخ (الالبانی) فەرمویه تی بپوانه الارواء (2040)] .

^(۱) ئەوهیه كه له قسه كه وه تى بگهیت كاتیک له دەم دەردەچیت وەك بلیت برۆ تۆم تەلاق دا - یان تۆ تەلاق دروایت، یا هەر ووشه (لَفْظ) یك واتای تەلاق بگهیه نیئت .
^(۲) ئەوهیه قسه كه ی واتای تەلاق بگهیه نیئت و واتای شتى تریش بگهیه نیئت ، وهك بلیت برۆره وه بۆ مالى باوكت یان ، بگه به كەس و كارت دا .

پی دہ کہویت با بہ گالته شہوہ بیٹ یان وہ کو نیہ تی تہ لاقیشی نہ بیٹ ،^(۱)
 بہ لام نا ناشکرا تہ لاقی ناکہ ویت مہ گہر نیہ تی تہ لاقی ہہ بیٹ^(۲)

(۱) لہ بہر فہرموودہ کہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیٹ) کہوا پیغہ مہبر (ﷺ)
 فہرموی : ((ثَلَاثُ جَدُّهُنَّ جَدٌّ ، وَ هَزْلُهُنَّ جَدٌّ : النِّكَاحُ وَالطَّلَاقُ وَالرَّجْعَةُ)) واتہ :
 سی شت ہہ یہ راستیان راستی یہ و گالته شیان ہہر راستی یہ ، ژن مارہ کردن و تہ لاق دان
 و گپرانہ وہ)) [رواہ أبوداؤد (2194/643/2) و ابن ماجہ (2039/658/1) و الترمذی (1195/328/2)
 و هو حسن بروانہ الأرواء (1826)].

وہ لہ م بارہ یہ وہ فہرموودہ ی (مَرْفُوعٌ وَ مَوْقُوفٌ) زورہ ، ہہرموی یہ کتری
 بہ ہیژدہ کہن بروانہ (الرَّوَضَةُ النَّدِيَّةُ) (لِمُحَمَّدٍ صَدِيقٍ حَسَنٍ خَانَ) و (إِبْنُ الْقَيْمِ) دہ فہرموی :
 (وہ تہ لاقی کہ سیگ گالته بکات دہ کہ ویت لای جہ ماوہری زانایان ہہ روہا مارہ برپینیشی
 راستہ و ہکو بہ (نص) (تصریح) ی پی کراوہ — مہ بہستی فہرموودہ کہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) یہ —
 و تہ و رایہ ش پاریزراوہ لہ (صحابہ) و (تابعین) ہوہ ... بروانہ [إعلام الموقعین (124/3)].

(۲) لہ بہر فہرموودہ کہی (عائشة) (خوای لی رازی بیٹ) کہوا فہرموی : ((كَاتِيكَ
 کچکہی (الجون) یان ہیٹا بو پیغہ مہبر (ﷺ) و لیعی نزیک بویہ وہ وتی : پہنا بہ خوا تہ گرم
 لہ تو ، جا پیغہ مہبریش پیی فہرمو : ((لَقَدْ عُدَّتْ بِعَظِيمٍ ، أَلْحَقِي بِأَهْلِكَ)) واتہ :
 بہ راستی پہنات بہ گہورہ و مہزن گرت ، برؤ بگہ بہ کہس و کارت دا . [رواہ البخاری
 (9/رقم/5254) و غیرہ].

وہ فہرموودہ کہی (كَعْبُ بْنُ مَالِكٍ) کاتیگ پیغہ مہبر و خہ لکی پشتیان تی کردن
 لہ بہر دوا کہ و تنیان لہ غہ زای (تبوك) دا ، پیغہ مہبری خوا (ﷺ) ہہ والی بو نارد کہوا دوور
 بگرہ لہ خیزانہ کہت ، جا تہ ویش وتی : تہ لاقی دہم یان چی بکہم ؟ فہرموی : بہ لکو
 دووری لی بگرہ و نزیکی مہ کہ وہرہ وہ ، جا بہ خیزانہ کہی فہرمو : ((أَلْحَقِي بِأَهْلِكَ))
 واتہ : ((برؤ بگہ بہ کہس و کارت دا)) [رواہ البخاری (4418/113/13) و مسلم (2769/2120/4)
 و غیرہما ...].

حیماعی له‌گه‌ل دا کردبیئت تییدا ^(۱) یان هه‌سی ته‌لاقه‌که به‌یه‌ک جار بلّیئت ^(۲) یان به‌سی جار، به‌لام له‌یه‌ک دانیشتن دا ^(۳) جائه‌گه‌ر به‌شیوه‌ی داهینراو (بدعی) ته‌لاقی بدات تاوان بار ده‌بیئت ^(۴) وه‌له‌که‌وتنی دا زانایان جیاوازیان هه‌یه به‌لام رای راستیان نه‌وه‌یه که‌وا ته‌لاقی داهینراو (بدعی) ناکه‌ویئت ^(۵)

^(۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (ابن‌عمر) ی پیشوو (پ 90) .

^(۲) وه‌ک بلّیئت ((سی ته‌لاقه‌م که‌وتوبیئت)) .

^(۳) وه‌ک له‌یه‌ک دانیشتن دا بلّی ((ته‌لاقم که‌وتبیئت ، ته‌لاقم که‌وتبیئت ، ته‌لاقم که‌وتبیئت))

که‌وتبیئت))

^(۴) چونکه به‌پیچه‌وانه‌ی ش‌رع و فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ری خ‌وای کردوه ^(۵) .

^(۶) ئەم مه‌سه‌له له‌و مه‌سه‌لانه‌یه که‌دوو به‌ره‌کی و (قیل و قال) یه‌کی زور توندی

تییدا دروست بووه له‌نیوان زانایاندا له‌کۆن و تازهدا هه‌تا وای پی هاتوه زانای وابوه له‌زانا (مُحَقَّق) ه‌کان له‌ماوه‌ی ژبانی دا چهند جار رای گۆرپوه له‌وانه‌ خ‌اوه‌نی (سُبل السَّلَام شرح بُلُوغُ المَرَام) که (الأمیر الصَّنْعَانی) یه ، بویه پوون کردنه‌وه‌ی راستی له‌م مه‌سه‌له‌یه و ده‌رخستنی که‌م که‌س له‌زانایان توانیویانه پیی هه‌لسن ، جائه‌و زانایانه‌ی که‌فه‌رمویانه ته‌لاقی (بدعی) ده‌که‌ویئت زیاتر به‌لگه‌یان نه‌وه‌یه که‌ده‌که‌ویته‌ژیر(عام) ی نایه‌ته‌کانی ته‌لاق وه‌فه‌رموده‌که‌ی (ابن‌عمر) که‌فه‌رموی: ((حُسْبِتُ عَلٰی بِنْتِ لَيْقَةَ)) واته : ((به‌ته‌لاقیک له‌سه‌رم ژمیردرا)) [رواه البخاری (9/رقم 5253)] جا (الحَافِظُ ابْنُ حَجَر) له‌شه‌رحی ئەم فه‌رموده‌یه دا له (فَتْحُ البَآرِی) دا (351/9) ده‌فه‌رموی: ((پیغه‌مبه‌ر ^(۷))) خ‌وی فه‌رمانده‌ره به‌گی‌رانه‌وه‌ی وه‌ئه‌ویش رینومای که‌ره‌وه بو (ابن‌عمر) که‌وا چی بکات نه‌گه‌ر پاش نه‌وه بیه‌ویئت ته‌لاقی بدات ، وه‌ئه‌گه‌ر (ابن‌عمر) خ‌وی بلّیئت که‌وا نه‌وه‌ی لیی که‌وت به‌ته‌لاقیک له‌سه‌ری ژمیردرا ، نه‌وه (إحتمال) ه‌ نه‌وه‌ی که‌بلّیئت نه‌وه‌ی له‌سه‌ری ژماردوه که‌سیکی تربووه جگه‌له‌پیغه‌مبه‌ر ^(۸) زور دوره ...)) به‌لام نه‌وانه‌ی که‌ده‌لین ناکه‌ویئت فه‌رمویانه: ته‌لاقی (بدعی) ناکه‌ویته ژیر (عام) ی نایه‌ته‌کانی ته‌لاقه‌وه ، چونکه نه‌وه له‌و ته‌لاقه‌نیه که‌خ‌وای گه‌وره پوخسه‌تی پی داوه به‌لکو له‌وته‌لاقه‌یه که‌خوا

جگە لەو هی کهوا هەرسی تەلاقەکه بەیەک جار بدات یان لەیەک دانیشتن دا ئەو تەنها یەک تەلاق دەکەوێت (□□)

فەرمانی بەپیچەوانە ی کردوو وەک دەفەرموێ : ((فَطَلَّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ)) بڕوانە (پ 90) .
 وەپیچەمبەریش (ﷺ) بە (عمر) ی فەرموو : ((مُرَهُ فُلَيْراً جَعَهَا)) وەله (صحیح) یش دا
 هاتوو که تورپەیش بوو کاتیکی که ئەم هەوالە ی پی گەیشت ، وەبی گومان پیچەمبەر
 (ﷺ) لەشتیک تورپە نابیت خوا حەلالی کردییت . وەفەرموودەکه ی (إِبْنُ عُمَرَ) یش
 که فەرمووی ((إِنَّهَا حُسِبَتْ عَلَيَّ بِتَطْلِيقَةٍ)) ، پووێ نە کردوو تەو کێ لەسەری
 ژماردوویە تی ، بە لکو لە پڕیوایە تی [أحمد (5524/249/7) بتخریح احمد شاکر و ابو
 داود (2185/636/2)] دا هاتوو بە (صحیح) ی بڕوانە ((الرَّوَضَةُ النَّدِيَّةُ) لمحمد صديق حسن
 خان بتحقیق محمد صبحی حلاق) له (إِبْنُ عُمَرَ) ه وە کهوا ((أَنَّه طَلَّقَ امْرَأَتَهُ وَهِيَ حَائِضٌ
 فَرَدَهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) وَلَمْ يَرَهَا شَيْئاً)) واتە (ئەو ژنە که ی تەلاق داو له حەیزدا بوو
 جاپیچەمبەر (ﷺ) گیرایە وە و بەهیچی نەبینی - مەبەستی بە تەلاق نە ژمارد -) جادە بینین
 لێردا بە ئاشکرا پووێ دەکاتە وە کهوا ئەو هی بەهیچی نە بینوو پیچەمبەری خوا بوو
 (ﷺ) ، جافەر موودە که ی تری ((حُسِبَتْ عَلَيَّ...)) ناتوانی دژایە تی ئە مەبکات چونکه
 بە لگە یە که لە پڕیوایە تی (إِبْنُ عُمَرَ) دایە نەک رای خوی (وَالْحُجَّةُ فِي رَأْيِهِ لَا فِي رَأْيِهِ)
 بۆ زیاتر تی گەیشتن لە م باسە بڕوانە [المحلی (إِبْنُ حَزْم (358/9-389) الْمَسْأَلَةُ (1945) وَنَيْلُ
 الْأُطَار (226/221/6) وَمَوْلَات (إِبْنُ الْقَيْم) وَجَمَعَ فِيهِ الْعَلَمَةُ (مُحَمَّدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ الْوَزِير) مُصَنَّفًا حَافِلاً وَلِلشَّوْكَانِي
 رِسَالَةٌ فِيهَا أَيْضًا] .

(□□) زانایان لە م مەسە لە یەد چوار رایان هە یە :-

یە که م : دە لێن هەرسیانی دەکەوێت ئە مەش بو چووێ پی شە وای هە چوار
 مەزە بە که یە و رای جە ماو هری زانایانە .

دوو ه م : دە لێن هەرناکەوێت نە یە ک تەلاق و نە زیاتر چونکه ئە مە تە لاتیکی بیدعی
 یە ، ئە مەش بۆ چووێ کۆ مە لیک له (تابعین) وەکو (اللیث) باسی کردوو ، وە بۆ چووێ
 (إِبْنُ عَلِيَّة) و (هَاشِمُ بْنُ الْحَكَم) و هەموو (إمامیه) کانه وەله (أهل البيت) یش (الباقر
 والصادق والنّاصر) و (أبو عبيدة) یش وای ووتوو ، وە بۆ چووێ هەندیکی له (ظاهریة)

کانیشە . چونکە ئەوان ووتویانە: تەلاقى (بَدْعِي) ناکەوئیت وەسیانیش بەیەك جار یان بەچەند جارێك لەدوای یەك ناکەوئیت .

سۆیەم : دەلێن هەرسۆی تەلاقەكەى بەیەك جار دەكەوئیت ، ئەگەر لەگەڵ ئافەرەتەكەدا جیماعى كردبێت ، وەیەك تەلاقیش دەكەوئیت ئەگەر جیماعى لەگەڵ دا نەكردبێت ، ئەمەش بۆ چوونى كۆمەلێكە لە هاوێلانێ (إِبْنُ عَبَّاسٍ) وە بۆچوونى (إِسْحَاقُ بْنُ رَاهَوَيْه) .

چوارەم : دەلێن یەك تەلاقى دەكەوئیت ، ئەمەش بۆ چوونى (إِبْنُ عَبَّاسٍ) ه لە (رواية الأَرَجِح) دا ، وە بۆچوونى (إِبْنُ إِسْحَاق) و (عَطَاء) و (عَكْرَمَة) و زۆرربەى (أَهْلُ الْبَيْت) و كۆمەلێكى ترى زۆرە وەك (أَبُو مُوسَى الْأَشْعَرِي) و (طَاوُوس) و (جَابِرُ بْنُ زَيْد) و (أَحْمَدُ بْنُ عِيْسَى) و (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى) وە (رواية) تێكیش لە (عَلِي بْنِ أَبِي طَالِبٍ) ه وە (رواية) تێكیش لە (زَيْدِ بْنِ عَلِي) ه وە ، وە بۆ چوونى (إِبْنُ مَسْعُودٍ) و (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ) و (الزُّبَيْرُ بْنُ الْعَوَّام) ه وە كۆمەلێكى زۆر لە زانا (مُحَقِّق) ه كانیش پاریان وایە ، لەوانە (شَيْخُ الْإِسْلَامِ ابْنُ تَيْمِيَّة) و (الْحَافِظُ ابْنُ الْقَيْم) و (الإمامُ الصَّنْعَانِي) و (مُحَمَّدُ صَدِيقُ حَسَنِ خَانَ) وە زۆرێكیش لە زانا (مُحَقِّق) ه كانى سەردەمیش ، جەماوەرى زانایان (كەخاوەنى بۆ چوونى یەكەمن) بە هێزترین بەلگەیان فەرمودەكەى (رِكَائَة بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) یە (خوای لى پازى بێت) : ((أَنَّهُ طَلَّقَ امْرَأَتَهُ سَهِيمَةَ الْبُنَّةَ ، فَأَخْبَرَ النَّبِيَّ ﷺ بِذَلِكَ ، فَقَالَ : وَاللَّهِ مَا أَرَدْتُ إِلَّا وَاحِدَةً ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : وَاللَّهِ مَا أَرَدْتُ إِلَّا وَاحِدَةً ؟ قَالَ رِكَائَة : وَاللَّهِ مَا أَرَدْتُ إِلَّا وَاحِدَةً ، فَرَدَّهَا إِلَيْهِ)) واتە : (رِكَائَة) (سَهِيمَة) ی خیزانى تەلاق دا بەیەك جارى ، جا ئەم هەوالەى بە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) راگەیاندا و فەرمووی : بەخوا مەبەستم تەنھا یەك تەلاق بوو ، جا پێغەمبەر خوا (ﷺ) فەرمووی : بەخوا مەبەستت تەنھا یەك تەلاق بوو ؟ (رِكَائَة) ییش ووتى : بەخوا مەبەستم تەنھا یەك تەلاق بوو ، جا ئەویش خیزانەكەى بۆ گێرايەو ، [أَخْرَجَهُ الشَّافِعِيُّ فِي تَرْتِيبِ الْمَسْنَدِ (117/371/2) وَأَبُو دَاوُدَ (2/2208) وَالتَّرْمِذِي (1177/480/2) وَصَحَّحَهُ ابْنُ حَبَّانَ وَالحَاكِمُ فِي الْمَسْتَدْرَكِ (199/2) وَللَّحْدِيثِ اسْتِئْذَانٌ فِي إِسْنَادِهِ الْاَوَّلِ (الزُّبَيْرِ بْنِ سَعِيدِ الْهَاشِمِيِّ) وَضَعَّفَهُ غَيْرُ وَاحِدٍ وَقِيلَ إِنَّهُ مَتْرُوكٌ وَهُوَ بَوَّ زَانِيْنِي زَيْانِي بَرَوَانِهِ ، الْمِيزَانُ (2836/67/2) لِلذَّهَبِيِّ ، وَالتَّقْرِيبُ (20/258/1) لِابْنِ حَجْرٍ فَهُوَ لِيْنِ الْحَدِيثِ فِي إِسْنَادِهِ الثَّانِي

(نافع بن عجب) وهو مجهول و متنه مضطرب كما قال البخارى ، ففي لفظ منه (أَنَّهُ طَلَّقَهَا ثَلَاثًا) وفي لفظ ((.. وَاحِدَةً)) وفي لفظ ((..أَلْبَيْتَةَ)) وقال أحمد : طرقه كلها ضعيفة وضعفه الألباني في الإرواء .
وه ئه وه دوو فهرمودهى خواى گه وره ﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ﴾ (البقرة: 229) وه ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ﴾ (البقرة: 230) كه ده يكه نه به لگه ، هېچ به لگه يه كى تيدا نى يه له سه ر ئه وهى كه ته لاقى سى به سى به يه ك جار يا جيا جيا له يه ك دانى شتن دا هه رسيانى ده كه ويئت ، به لكو به پيچه وانهى ئه وه وه وه ده بيته به لگه به سه ريانه وه ، كه وا ناكه ويئت .
جا (ابن القيم) ئه م مه سه له يه ي زور به جوانى له [زاد المعاد] دا (241/5-271) (تحقيق) كردوه

وه ئه وانەيش كه ده ليين به يه ك ته لاق ده كه ويئت (كه خاوه نى بو چوونى

چواره من) زياتر ئه مه به لگه كانيانه :-

فه رموده كهى (ابن عباس) (خوایان لى پازى بيئت) ((إِنَّ الطَّلَاقَ كَانَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ) ، وَ أَبِي بَكْرٍ ، وَ صَدْرًا مِنْ إِمَارَةِ عُمَرَ ، الثَّلَاثُ وَاحِدَةٌ ، فَلَمَّا كَانَ فِي عَهْدِ عُمَرَ تَتَابَعَ النَّاسُ فَأَجَازَهُ عَلَيْهِمْ)) واته : بى گومان له سه رده مى پيغه مبه رى خوادا (ﷺ) وه له سه رده مى (أَبُو بَكْرٍ) يش دا و ماويه كيش له سه رده تاي خيلافه تى (عمر) دا سيان به يه ك بو واته : (سى ته لاقه پيكه وه به يه ك ته لاق ده ژميرا) ، جا كه له سه رده مى (عمر) دا خه لكى زور له سه ريه ك وايان ده كرد ، (واته : سى ته لاقيان به جارئك ده ووت) بويه ئه ويش له سه ريانى به سى ته لاق ده ژمارد . [رواه مسلم (1472/1099/2) وغيره ، وکل رجاله اسناده أئمة وله ألفاظ و أسانيد] .

وه ئه وانەى كه هه وليان داوه له م به لگه به هيژه خويان پزگار بكن توانايان نه بوه ، وه به لگه كانيشيان زور لاوازه . وه له (ابن عباس) وه هاتوه كه وا فه رمويه تى : ((إِنَّ رِكَائَةَ طَلْقِ امْرَأَتِهِ ثَلَاثًا فِي مَجْلِسٍ وَاحِدٍ فَحَزَنَ عَلَيْهَا حَزْنًا شَدِيدًا ، فَسَأَلَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ كَيْفَ طَلَّقْتَهَا ؟ فَقَالَ : طَلَّقْتُهَا ثَلَاثًا ، فَقَالَ : فِي مَجْلِسٍ وَاحِدٍ ؟ قَالَ : نَعَمْ ، قَالَ : إِنَّمَا تِلْكَ وَاحِدَةٌ ، إِنَّ شِئْتَ فَرَاغِهَا)) واته : (رِكَائَةُ) خيزانه كهى خوى سى به سى له يه ك دانى شتن دا ته لاق دا ، جا زور بوى غه م بار بو ، جا پيغه مبه رى خوا (ﷺ) پرسيارى لى كرد : چون ته لاقت دا ؟ ئه ويش فه رموى : سى به سى ته لاقم دا ، جا

جوړی سړیهم : له روانگه‌ی نه‌نجام دان و هه‌لوا سینه‌وه ده‌بیته ، ته‌لاقی نه‌نجام دراو (مُنْجِن) (۱۱۱) وه ته‌لاقی هه‌لېه‌ستراو (مُعَلَّق) ، (۱۱۲) ته‌لاقی نه‌نجام دراو یه‌کسه‌ر ده‌که‌ویت له‌گه‌ل و تندی‌دا ، به‌لام هه‌لېه‌ستراو ناکه‌ویت تا نه‌و مه‌رجه به‌دی نه‌یه‌ت که ته‌لاقه‌که‌ی پی‌وه به‌ستوه (۱۱۳)

فهرموی : له‌یه‌ک دانیشتن دا ؟ ووتی : به‌لئ ، فهرموی : نه‌وه ته‌نهما یه‌ک ته‌لاقه ، نه‌گه‌ر ویستت هه‌بوو نه‌وه بی‌گپ‌ه‌وه . [رواه أحمد (2387/123/4) بتحقیق أحمد شاکر و البیهقی فی السنن الکبری (339/7) و غیرهما ، وهو حدیث حسن برواه (الروضه‌ الندیة) بتخریج محمد صبحی حسن الحلاق (110/2)]

نه‌مه کورته‌ی به‌لگه‌ی هه‌ردوو لایوو ، وه نه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ش زور دوو به‌ره‌کی و قیل و قالی تیدا بووه له‌کون و تازه‌دا ، وه‌که‌م زانا توانای هه‌بووه راستی تیدا یه‌ک لا بکاته‌وه به‌بئ هیچ ده‌مارگریه‌کی (مَذْهَبِي) جا بؤ زیاتر تاو تو کردنی مه‌سه‌له‌کانی نه‌م باسه‌و زانینی به‌لگه‌کانی هه‌موو لایه‌ک و تیگه‌یشتنی زیاتر ده‌توانیت پروانیته [إعلام الموقعین (10/3-40) و إغاثة‌ اللهفان (1/283-331) لابن‌ القیم‌ الجوزیه ، و مجموعه‌ الفتاوی‌ الکبری (22/3) لابن‌ تیمیه‌ و مؤلفات‌ الإمام‌ الشوکانی‌ ک(نیل‌ الأورطان) و (سبل‌ السلام) للأ‌میر‌ الصنعانی ، و فقه‌ السنة (2/228-232) لسید سابق و الروضة‌ الندیة شرح‌ الدرر‌ البهیة (2/106-112) محمد صدیق حسن خان بتخریج محمد صبحی الحلاق] وه شینخ (أحمد شاکر) (رهمته‌ی خوی لی بیټ) (تحقیق) یکی جوانی هه‌یه له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی ته‌لاقی سئ‌به‌سئ بروانه (تعلیقاته‌ علی‌ الروضة‌ الندیة (2/ص254) بتحقیق علی حسن الحلبي) .

(۱۱۴) نه‌و ته‌لاقه‌یه‌ کاتیک کابرا ده‌یلیت ، مه‌به‌ستی پی‌ی نه‌وه‌یه یه‌کسه‌ر ته‌لاقه‌که‌ بکه‌ویت ، وه‌ک نه‌وه‌ی می‌رد به‌ ژنه‌که‌ی خوی بلئ : برؤ تو ته‌لاق دراویت یان برؤ ته‌لاقت که‌وتوبیت .

(۱۱۵) نه‌وه‌یه‌ که‌وا می‌رده‌که‌ که‌وتنی ته‌لاقه‌که‌ به‌ستیټ به‌مه‌رجیکه‌وه ، وه‌ک به‌ ژنه‌که‌ی بلئټ : نه‌گه‌ر برؤیت بؤ مالی‌ فلانه‌ که‌س نه‌وه ته‌لاق دراویت .

(۱۱۶) حوکمی ته‌لاقی هه‌لېه‌ستراو (مُعَلَّق) ، نه‌گه‌ر مه‌به‌ستی که‌وتنی ته‌لاقه‌که‌ بیټ له‌کاتی به‌جئ هاتنی مه‌رجه‌که‌دا ده‌که‌ویت ، به‌لام نه‌گه‌ر مه‌به‌ستی هاندان بیټ له‌سه‌ر کاریک یا قه‌ده‌غه‌ کردنی کاریک بیټ ، نه‌وه به‌ سویند ده‌ژمیردریټ ، نه‌گه‌ر نه‌وه‌ی

جوړی چوارم : له روانگه‌ی گېرانه‌وه و نه‌گېرانه‌وه وه ، ده‌بیته ته‌لاقی (رجعی) (بائن) وه ته‌لاقی (بائن) (بائن) وه (بائن) یش ده‌بیته (بیئونه) هی بچوک (بیئونه) ی گه‌وره (بائن) جا ته‌لاقی (رجعی) ده‌توانیت پیش ته‌واو بوونی ماوه (عده) که‌ی بیگپرېته‌وه بو (نکاح) ی خو‌ی له‌سه‌ر ماره‌ییه‌که‌ی پیشوو و به‌بی مه‌رجی رازی بوونی ئافره‌ته‌که و پرس کردنی سه‌ر په‌رشتیار (ولی) که‌ی ، (بائن) ، به‌لام ته‌لاقی (بائن) ئیتر له ژنی نه‌و می‌رده

سویندی له‌سه‌رخوارده نه‌که‌وت نه‌وه هیچی له‌سه‌ر نی‌یه ، به‌لام نه‌گه‌ر که‌وت نه‌وه که‌فاره‌تی سویند د‌ه‌دات ... نه‌مه پ‌اوو بو چوونی (شیخ الإسلام ابن تیمیة) و (ابن القیم) ی قوت‌ایه‌تی .. وه نه‌مه‌ش پای راسته و (الله أعلم) [پروانه مجموعه الفتاوی الكبرى ج 33] .
(بائن) ته‌لاقی (رجعی) نه‌و ته‌لاقیه‌یه که‌وا ئافره‌تیک می‌رده‌که‌ی گواستبیته‌وه‌ی و جیماعی له‌گه‌ل‌دا کردبیت و ته‌لاقی بدات به‌بی به‌رانبه‌ری پاره و مال (خلع) وه له‌پیش دا ته‌لاقی تری نه‌دا بیت یان ته‌نہا یه‌ک ته‌لاقی دابیت جا نه‌وه ده‌توانیت به‌بی ماره‌یی تازه بیگپرېته‌وه .

(بائن) ته‌لاقی که‌سیکه که‌ه‌رسئ ته‌لاقیه‌که‌ی دابیت یان وه‌کو جاریک یان دوچار ته‌لاقی دابیت ، به‌لام ماوه (عده) ی به‌سه‌ردا تیپه‌ر بووه به‌بی گېرانه‌وه یان وه‌کو پیش گواستن‌وه ته‌لاقی دابیت ، یان له‌سه‌ر پاره و مال ته‌لاقی دابیت (خلع) ی کردبیت .

(بیئونه) ی بچوک ته‌نہا نه‌وه نی‌یه که‌سئ ته‌لاقیه‌ی دابیت ، وه ده‌توانیت جاریک تر ماره‌ی بکاته‌وه به‌ ماره‌ییه‌کی تازه .

(بیئونه) ی گه‌وره نه‌وه‌یه که‌ه‌رسئ ته‌لاقیه‌که‌ی ته‌واو کردبیت ، و جاریک تر ناتوانیت به‌ ماریه‌کی تازه ماره‌ی بکاته‌وه ، تا شوو نه‌کاته پیاویکی تر و نه‌ویش ته‌لاقی نه‌دات و ماوه (عده) ی نه‌ویش ته‌واو نه‌بیت .

(بائن) له‌به‌ر ف‌ه‌رموده‌ی خ‌وای گه‌وره (البقرة : 228) دا که‌ ده‌فه‌رمئ : ﴿وَالْمُطَلَّاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي

دہر دہچیت ، جا ئہ گہر (بیینوئہ) ی بچوک بوو ئہوہ دہتوانیت بہو تہ لاقہی یان دوو تہ لاقہی ماویہ تی لہ سہری جاریکی تر مارہی برپیتہوہ لہ سہر ماریہ کی تازہ بہو مہرجہی ئافرہ تہ کہ و سہرپہرشتیار (وکی) ہ کہی رازی ببن وہ ئہو لہ کہ سیکی تر بہ بہرترہ کہوا سہرپہرشتیاری ئافرہ تہ کہ مارہی لی بکاتہوہ ، ئہ گہر زانی دہتوانن بہیہ کہوہ ژیانیکی چاک بہ سہر بہرن ^(۱۱۱۱) وہ ئہ گہر (بیینوئہ) ی گہورہ بوو ئہوہ بہ ہیچ شیوہیہ کہ مارہی لی

أَرْحَمَهُنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَدُوا إِصْلَاحًا وَا تہ : وہ ئہو ژنانہی تہ لاق دراوون دہبی بو ماوہی سی تئ کہوتنی خوینی حہیز چاوہ پروان بن لہ سہر میردہ کانیان ، وہ حہ لال نیہہ بویان ئہوہی خوا لہ مندال دانیان دا دروستی کردوہ بیشارنہوہ ، ئہ گہر باوہرپیان بہ خوا و بہرژری دواپی ہہیہ ، وہ میردہ کانی خویمان لہ کہ سانی تر مافدارترن کہوا بیانگیرنہوہ ئہ گہر مہ بہ ستیان چاکہیہ .

وہ لہ بہر فہرموودہ کہی تری خوی گہورہ لہ پاش ئہو ئایہ تہ (البقرہ: 229) کہ دہ فہرموی : ﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ فَإِمْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٍ بِإِحْسَانٍ﴾ پروانہ (پ 84) وہ لہ بہر فہرموودہ کہی (ابن عمر) ی پیشوو کہ پیغہ مہر ^(ﷺ) فہرموی : ((مُرَّةٌ فَلْيُرَاجِعْهَا)) پروانہ (پ 90) .

^(۱۱۱۱) لہ بہر فہرموودہ خوی گہورہ لہ سورہ تی (البقرہ: 232) دا کہ دہ فہرموی ﴿وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلْيُغْنِ أَجْلُهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضُوا بَيْنَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ...﴾ وَا تہ : ہہرکاتیئہ گہر ئافرہ تانتان تہ لاق دا و ماوہ (عدہ) ی خویمان تہ واو کرد ، ئہوہ قہدہ غہیان لی مہ کەن کہوا شوو بکہنہوہ بہ میردہ پیشوہ کانیان ئہ گہر لہ سہر چاکہ بہیہ کتری رازی بوونہوہ ...

(ابن کثیر) لہ تہ فسیرہ کہی دا لہ تہ فسیر کردنی ئہم ئایہ تہ دا لہ (بخاری) و (ابوداؤد) و کہ سانی تریشہوہ دہگیریتہوہ کہوا ئہم ئایہ تہ لہ بارہی خوشکیکی (مَعْقِلُ بِنُ يَسَارٍ) ہوہ دابہزی خوی لی رازی بیت کہوا (مَعْقِلُ) ئہو خوشکہیہ مارہ بری بوو لہ

نایه‌ته‌وه تاوه‌کو ماره ده‌پرریت له که‌سیکی‌تر و جی‌ماعیش له‌گه‌ل بکات نه‌ک به‌مه‌به‌ستی چه‌لال کردن (التَّحْلِيلُ) ، پاشان ئه‌ویش ته‌لاقی بدات و ماوه (عِدَّة) ی به‌سه‌ردا تییه‌ر بییت

پیاویکی موسولمان ، پاش ماوه‌یه‌ک ته‌لاقیکی دا ، جا نه‌یگی‌رپایه‌وه تا ماوه (عِدَّة) ی ته‌واو بوو ، پاش ئه‌وه خوازینی کرده‌وه ، جا ئه‌وه‌یش ماره‌ی لی نه‌کرده‌وه ، خوی گه‌وره‌یش ئه‌م ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند... پروانه [تفسیر ابن کثیر (تفسیر هذه الآية)]

() له‌به‌ر فه‌رموده‌ی خوی گه‌وره له‌سوره‌تی (البقرة: 230) دا که ده‌فه‌رمی ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ...﴾ واته : جا ئه‌گه‌ر - دوی دووجار ته‌لاق دان و گه‌را نه‌وه‌ی بو جاری سی‌یه‌م - ژنه‌که‌ی ته‌لاق دا ، ئه‌وه بو‌ی نی‌یه‌ پاش ته‌لاقی سی‌یه‌م ماره‌ی بکاته‌وه ، مه‌گه‌ر شوو به‌می‌ردیکی‌تر بکات و - وجی‌ماعیشی له‌گه‌ل بکات ، پاش ئه‌وه ئه‌گه‌ر ئه‌و می‌ردی دووه‌میشه - ته‌لاقی دا ، ئه‌وه تاوانیان له‌سه‌ر نی‌یه‌ ئه‌گه‌ر بگه‌رینه‌وه لای یه‌کتر و بینه‌وه چه‌لالی یه‌کتر ، ئه‌گه‌ر بزاند که‌وا ده‌توان سنووری شه‌ری خوا رابگرن (له‌گه‌ل یه‌ک دا) ... جا به‌لگه‌یش له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌وا پیاوی دووه‌م ده‌بییت جی‌ماعی له‌گه‌ل دا بکات فه‌رموده‌که‌ی (عائِشَة) یه (خوی لی رازی بییت) که‌وا فه‌رمویه‌تی : ((خیزانه‌که‌ی (رِفَاعَة الْفَرُضِي) هاته‌ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) و فه‌رموی : ((من لای رِفَاعَة) بووم ، جا ته‌لاقی دام و ته‌لاقه‌کانی ته‌واو کردم ، جا شووم کرد به (عَبْدُ الرَّحْمَن بن الزُّبَيْر) وه ئه‌وه‌ی پی‌ی بوو - مه‌به‌ستی زه‌که‌ریتی - وه‌کو په‌ری بوشاک (طَرَف النَّوْب) وایه - مه‌به‌ستی زور خاوه - جا ئه‌ویش فه‌رموی : ((أَتُرِيدِينَ أَنْ تَرْجِعِي إِلَي رِفَاعَة ؟ لا ، حَتَّى تَدُوقِي عُسَيْلَتَهُ وَيَدُوقَ عُسَيْلَتِكَ)) واته : ئایه ده‌ته‌ویت بگه‌رینه‌وه بولای (رفاعه) ؟ نه‌ه ، تاوه‌کو ئاوی نه‌چی‌زیت و ئاوت نه‌چی‌زیت ، ... [رواه البخاری (5/ رقم 26639) ومسلم (2/1433/1055) وغیرها] .

تی‌بینی :

نه‌وحاله تانه‌ی که داوهر له جیاتی می‌رد ته‌لاقی ئافرهت دهدات

(الحَالَاتُ الَّتِي يُطَلَّقُ فِيهَا الْقَاضِي)

داوهر (القاضي) خوئی ده‌توانیته له دوو حالته دا له جیاتی می‌رد
ئافرهت ته‌لاق بدات ، له‌کاتی (نَفَقَة) نه‌دان (۱۱۱) و له‌کاتی وون بوون دا (۱۱۱)

وه (إغلاق) یش زانایان به تورپه بوون و زور لی کردن و شیتیش ته‌فسیریان کردوه ،
ئیمامی (أحمد) (إغلاق) ی له م فه‌رموده‌یه‌دا به تورپه بوون (عَضَب) داناوهر . (أبو داود)
ده‌فه‌رمی : من وا بوئی ده‌روانم که تورپه بوون بیته . (الشَّافِعِي) یش نه‌زری تورپه‌یی به
نه‌زری (غَلَق) ناو بردوه . چونکه تورپه‌یی ده‌رگای مه‌به‌ست و له‌یه‌ک جیاکردنه‌وه (قَصْدُ
و تمین) داده‌خات ، وه نه‌گه‌ر زور لی کردن (غَلَق) بیته ، نه‌وه تورپه بوون پیشتره‌که‌وا
(غَلَق) بیته . بو زیاتر تیگه‌یشتن له م مه‌سه‌له‌یه‌ی برونه [کتیبی (إغاثة اللهفان فی طلاق الغضبان)
لابن القيم الحوزیة] .

(۱۱۱) نه‌گه‌ر می‌رد توانای هه‌بوو و هه‌ولی نه‌دا خوړاک و پوښاک و جیگی
هه‌سانه‌وه بو خیزانه‌که‌ی په‌یدا بکات نه‌وه نه‌وه ئافرهته ده‌توانیته سکالای حالی خوئی به
داوهر بگه‌یه‌نیته ، نه‌ویش ده‌سه‌لاتی نه‌وه‌ی هه‌یه له‌یه‌ک جیایان بکاته‌وه ، چونکه نه‌وه
زیان لی دانه نه‌وه می‌رده له‌و ئافرهته ده‌یدات ، خوای گه‌وره‌یش له سورته‌ی (الطلاق)
6) دا ده‌فه‌رمی : ﴿وَلَا تُضَارُّوهُنَّ﴾ واته : هیچ زیانکیان لی مه‌ده‌ن ، وه نه‌وه حالته‌ته
ژیانی به‌چاکه نی‌یه له‌گه‌ل ئافرهت دا ، خوای گه‌وره‌یش ده‌فه‌رمی له سورته‌ی (النساء)
19) دا ﴿وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ واته : وه ژیانیان له‌گه‌ل دا ببنه‌ سه‌ر به‌ چاکه ، وه له
سورته‌ی (البقرة : 229) دا ده‌فه‌رمی : ﴿فَإِمْسَاكُ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ﴾ واته :
جیا یان به‌چاکه ده‌ستیان پی‌وه بگرن وه‌یان به‌چاکه ده‌ستیان لی به‌رده‌ن . وه
جیاکردنه‌وه‌ی می‌رد له ژنه‌که‌ی له فه‌رموده‌و کاری پیشینانیش دا (ثابت) بووه . برونه
[الروضة النديه بتخریج محمد صبحی حلاق (114/2)] .

(۱۱۱) مه‌سه‌له‌ی ته‌لاق دان و جیاکردنه‌وه‌ی ئافرهت له می‌ردی وون بوو ،
جیاوازییه‌کی زوری تی‌دایه له نیوان زانایان دا ، هه‌ندیکیان ده‌لین : تا ته‌مه‌نی پیاوه‌که

جیابوونە لەیەك بەرانبەر بە شتیك (الخلع)

()

دەگاتە سەدو بیست (120) ساڵ چاوەڕێی دەکات ، لە پۆژی لەداک بوونیەو ، هەندیکێ تریان دەلێن پەنجا (50) ساڵ چاوەڕێی دەکات . هەندیکێ تریان دەلێن چوار (4) ساڵ ، وە هەندیکێ تر جیاوازی دەخەنە نێوان پیاویک ئەگەر پارەو مال و کەس و کاری هەبێت وە کەسیکێ تر کە نەیبێت ، جا پراو بۆچوون زۆرە لەم بارەیهو ، بەلام هەمووی لەسەر (رأی) دامەزراوە ، جا ئەوێ بۆچوونی راستە لەم مەسەلەیه دا ئەوێه ، کەوا ئەو ئافەرته (مُحصِن) ه ، و خواستنی ئافەرتهی (مُحصِن) یش دروست نییه ، بە دەقی ئایهتی قورئان ، وە هەموو موسولمانانیش لەسەر ئەمە کۆن (مُجمَع) ن . جا ئەگەر ئەو ئافەرته هێچێ نەبوو لەسەر خۆی خەرجی بکات ، ئەو مانەوێ به ژنی ئەو مێرده وون بوو زیانە بوێ ، بوێه لەم پروهو دەتوانییت داوا لە داوهر بکات (نکاح) کە ی هەلوەشینیتهو ، وە هەروها ئەگەر ماوهی وون بوونە کە زۆری خایاند و ئەو ئافەرته ترسی هەبوو لە خۆی کەوا بەبێ مێردی بمینیتهو ، لەم پروهیشهو دەتوانییت داوا لە داوهر بکات کەوا (نکاح) کە ی هەلوەشینیتهو ، چونکە دەقەکانی قورئان و سوننەت زۆر بە ئاشکرا ئەو باس دەکەن کەوا دەست پێو گرتنی ئافەرته بە زیانەو هەرمانه ئیتر ئەو زیانە بهوێ (نَفَقَة) نەدانەو بییت یان بهوێ جیماع نەکردنەو بییت . بۆ زیاتر تیگەیشتن بپوانه [الروضة الندية (112/2-116) بتحقیق محمد صبحی حلاق] .

() لەزمانی عەرەبی دا له (خُلِع) هوه ، وەرگیراوه ، واتە : داکەندن . (أَبُوْمَنْصُور) دەلی : خَلَعَ امْرَأَتَهُ وَخَالَعَهَا . ئەگەر خۆی (فِدْيَة) بکات لە مێرده کە ی به پارەو مالیکی خۆی کە پێی دەدا ، جا ئەویش ته لاقی دەدات و یه کەسەر (بَائِن) دەبییت لی ی ، وە ئەم جیابوونەو به (خُلِع) ناوبراوه ، چونکە خۆی گەرە ئافەرته و پیاوی به پۆشاک ی یه کتری ناو بردوووه وە ک له سورەتی (البقرة: 187) دا دەفەرمی : ﴿ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ ﴾ بپوانه [لسان العرب لابن المنظور (باب خ ل ع)] .

دروستہ میرد (خُلَع) ی ژنہ‌کھی خوی بکات لہسہر شتیك کہ ٹافره‌تہ‌کہ پیی دہدات

وہ زانایانی شہرعیس (الفُقہاء) پیناسہی (خُلَع) دہ‌کن بہ‌وہی کہ‌وا میرد ژنہ‌کھی
 لہ خوی جیابکاتہ‌وہ بہ‌رانہ‌ر بہ شتیك لی‌ی وہ‌دہ‌گریٹ ، وہ پیشی دہ‌وتریٹ (فدیہ) و
 (افتداء) پروانہ [منار السبیل 2/226] ، و (فتح الباری 9/395) .
 () ٹہ گہر جی‌اوازییہ زور کہ‌وتہ نیوان ژن و میردہ‌وہ وہ نہ‌توانرا چارہ بگریٹ
 وہ ٹافره‌تہ‌کہ پیی باش بو کہ‌وا جی‌ابیٹہ‌وہ لہ میردہ‌کھی دروستہ بو‌ی خوی لی‌ی
 (فدیہ) بکات بہ مالیک یان بہ پارہیہ‌ک کہ‌وا دہ‌یداتہ میردہ‌کھی ، لہ‌جیاتی ٹہ و زیانہ‌ی
 کہ‌لہ میردہ‌کہ دہ‌کہ‌ویٹ بہ ہوی ٹہ و جی‌ابونہ‌وہ . خوی گہ‌ورہ لہ سورہ‌تی (البقرہ :
 229) دا دہ‌فہ‌رمی : ﴿وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا يَخَافًا أَلَّا يُقِيمَا
 حُدُودَ اللَّهِ ، فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ﴾ واتہ : وہ
 حہ‌لال نییہ ٹہ‌وہی کہ‌وا پیٹان داوون بہ مارہی لی‌یان وہ‌ریگرہ‌وہ — ٹہ‌گہ‌ر تہ‌لاقی
 یہ‌کجاریٹان دا— مہ‌گہ‌ر ٹہ و ژن و میردہ بترسن کہ‌وا نہ‌توانن سنووری خویان پابگرن ،
 جا ٹہ‌گہ‌ر ترسان کہ‌وا سنووری خویان پی رانہ‌گریٹ ، ٹہ‌وہ لہ‌وکاتہ‌دا تاوانیان لہ‌سہر
 نییہ کہ‌وا ژنہ‌کہ (فدیہ) بدات — بہ میردہ‌کہ بو ٹہ‌وہی دہ‌ستی لی‌ی ہل‌بگریٹ — ((...)) .
 ہرہ‌وہا (ابن عباس) (خویان لی‌ی رازی بیٹ) دہ‌فہ‌رمی : ژنہ‌کھی (ثابت بن قیس بن
 شماس) ہات بو خزمہت پیغہ‌مبہ‌ری خوا (ﷺ) جا ووتی : ٹہی پیغہ‌مبہ‌ری خوا من ہیچ
 گلہ‌بیہ‌کم لہ ٹایین و رہ وشتی (ثابت) نییہ ، بہ‌لام لہ کوفر دہ‌ترسم — کوفری ژیان و
 گوزہ‌رانی — جا پیغہ‌مبہ‌ر (ﷺ) فہ‌رموی : ((فَتَرَدُّنَّ عَلَيْهِ حَدِيثَهُ))؟ واتہ : جا
 باخہ‌کھی بو دہ‌گریٹہ‌وہ ؟ ٹہ‌ویش ووتی : بہ‌لی ، جا بو‌ی گپڑایہ‌وہ ، جا پیغہ‌مبہ‌ری
 خوا (ﷺ) فہ‌رمانی بہ (ثابت) یش کرد — کہ‌لی ی جی‌ابیٹہ‌وہ — (ثابت) یش لی‌ی جی‌ا
 بوویہ‌وہ . [بواہ البخاری (9/رقم 5276)] وفی روایہ ((أَقْبِلِ الْحَدِيثَ وَطَلِّقْهَا تَطْلِيقًا)) واتہ :
 باخہ‌کھی لی‌ی وہ‌ریگرہ‌و تہ‌لاقیکی بدہ .

تیبینی :

به‌لام ده‌بیٔ ئافرته زۆر ئاگادار بیٔ به‌بی هیچ هۆیه‌کی شه‌رعی داوای ته‌لاق له میژده‌که‌ی نه‌کات، له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (تۆبان) خوای لی پازی بیٔ بپروانه (پ73) .

وه هه‌روه‌ها پێویسته له‌سه‌ر پیاوانیش نه‌گه‌ر سه‌زیان له له خیزانه‌کانیان (ژنه‌کانیان) نه‌کرد له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌ک وه پێیان خو‌ش بوو ته‌لاقیان بده‌ن ، ئه‌وه پێویسته به‌چاکی لی جیابییته‌وه وه‌ک خوای گه‌وره فه‌رمانی کردووه ، وه دروست نی‌یه گیری بدات و زیانی لی بدات بۆ ئه‌وه‌ی خو‌ی لی (فدییه) بکات به‌ پاره و مال ، خوای گه‌وره له سوره‌تی (البقره : 231) دا ده‌فه‌رمی : ﴿وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضَرَارًا لِّتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُورًا وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ بِعَضُوكُمْ بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ واته : وه‌هه‌ر کاتی‌ک ژنه‌کانتان ته‌لاق داو ئه‌وانیش گه‌یشتن به‌ کو‌تایی ماوه (عه‌ده) ی خو‌یان ، ئه‌وه یان به‌چاکی ده‌ستیان پێوه بگرن وه یان به‌چاکی ده‌ستیان لی به‌رده‌ن و ته‌لاقیان بده‌ن وه ده‌ستیان پێوه مه‌گرن بۆ زیاتر زیان لی دانیان ، وه‌به‌مه‌به‌ستی له سنوور ده‌رچوون به‌رانبه‌ریان ، وه هه‌رکه‌سی‌ک ئه‌و کاره‌بکات ئه‌وه سته‌می له خو‌ی کردوه — خو‌ی تووشی سزای خوا ده‌کات — ((...)).

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره له سوره‌تی (النساء : 19) دا ده‌فه‌رمی : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ ، وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا﴾ واته : ئه‌ی ئه‌و كه‌سانه‌ی كه باوه‌رتان هیناوه بو‌تان سه‌لال نی‌یه كه‌وا به‌زۆر — به‌بی په‌زنامه‌ندی خو‌یان ژنان به‌ میرات بیه‌ن — وا بزنان ئیوه ماف دار ترن به‌سه‌ریانه‌وه ، جا بیانخوازن به‌بی ماره‌یی یان به‌شوویان بده‌ن و ماره‌ییه‌که‌یان بخۆن — وه به‌ر گرییان لی مه‌که‌ن كه‌ شوو به‌ پیاوانی‌تر بکه‌ن — کاتی خو‌تان له‌گه‌لیان جو‌رنین — وه زۆریان پێ مه‌هینن بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌وه‌ی — كه‌ به‌ناوی ماره‌ییه‌وه — پیتان داوون لییان وه‌ربگرنه‌وه ، مه‌گه‌ر خراپه‌یه‌کی ئاشکرایان کردبیٔت ، وه به‌چاکی و شیایوی ژیانیان له‌گه‌ل دا ببه‌نه‌سه‌ر ، وه‌هه‌رکاتی‌ک لییان بیزار بوون — ئه‌وه کو‌توپر

وہ بہو (خُلج) کردنہ نافرہ تہ کہہ خوی دہ بیٹہ خاوهن خوی ، وہ
میڈہ کہی ناتوانیت بہ ماریہ کہی پیشووی بیگیڑیتہ وہ ،

با ماوہ (عدہ) یشی تہ واو نہ کرد بیٹ (□□□) ، وہ بہو (خُلج) کردنہ (عقد)
ی مارہ برینہ کہہ ہلدہ وہ شینیتہ وہ ، (فَسخ) دہ بیٹ (□□□)

تہ لاقیان مہ دن - چونکہ له وانہ یہ نیوہ له شتیک بیزار بووبن وہ خوی گہ ورہ یش
خیریکی زوری تیدا داناییت .

(□□□) واتہ : میڈہ کہہ ہیچ دستلاتیکی بہ سہ ردا نامینیت ، چونکہ (خُلج) (عقد)
ی مارہ برینہ کہہ ہلدہ وہ شینیتہ وہ ، (فَسخ) ی دہ کاتہ وہ .

(□□□) وہ بہ تہ لاق ناژمیردیت نہ گہر چی بہ ووشہ ی تہ لاقیش (خُلج) ہ کہی بکات ،
بہ لکو ہ لوہ شانندنہ وہی (عقد) ہ کہیہ لہ بہر بہرژہ وندی نافرہ تہ کہہ بہ رانہر بہ وہی
دہیدات بہ (فدیة) ی خوی دا . (إِبْنُ الْقَيْمِ) رہ حمہ تی خوی لی بیٹ دہ فہ رمی : ((وہ
نہ وہی کہہ دہ بیٹہ بہ لگہ لہ سہر نہ وہی کہہ بہ تہ لاق ناژمیردیت ، نہ وہیہ خوی گہ ورہ
لہ سہر تہ لاقی پاش جووت بوون کہہ ژمارہ ی تہ لاقہ کانی تہ واو نہ کرد بیٹ سی حوکمی
داناوہ ہیچی لہ (خُلج) دا نایہ تہ دی “ یہ کہم : میڈر ماف دار ترہ بہ گیرانہ وہی
نافرہ تہ کہہ - پیش تہ واو بوونی (عدہ) - . دوہم : لہ سہر سی تہ لاقہ کہہ دہ ژمیردیت - لہ
ژمارہ ی تہ لاقہ کانی کہہ دہ بیٹہ وہ - بویہ نہ گہر سی تہ لاقہ کہہ تہ واو بوو نیتر بووی حہ لال
نابیت مہ گہر پاش میڈر کرد نیکی تر و جووت بوونیش لہ گہ لایدا - بی گومان بہ بی
مہ بہستی حہ لال کردن - . سی یہم : ماوہ (عدہ) ی دوا ی تہ لاق سی (قُرء) ہ کہہ دہ کاتہ
سی حہ یز . بہ لام بو (خُلج) ، بی گومان (ثابت) بووہ بہ (نص) و یہ کرای زانایان (إِجْمَاع)
کہوا گیرانہ وہ (رجعة) لہ (خُلج) دا نیہ - مہ گہر بہ مارہ ییہ کی تازہ بہ لام بہ ووشہ ی
(رَجَعْتُهَا) بہ تہ نہا نا گیردیتہ وہ وک تہ لاق - . وہ ہر وہا (ثابت) بووہ بہ سوننت و
فہرموودہ ی ہاوہ لان (الصحابۃ) کہوا ماوہ (عدہ) لہ (خُلج) دا یہ ک حہ یزہ . ہر وہا
(ثابت) بووہ بہ (نص) کہوا دروستہ (خُلج) دوا ی دوو تہ لاق و خستنی تہ لاقی سی یہ میش
دوا ی (خُلج) ہ کہہ نہ میش زور نا شکرایہ کہہ (خُلج) تہ لاق نیہ ، نہ وہ تا خوی گہ ورہ

له‌سه‌وره‌تی (البقرة: 229) دا ده‌فهرمی: ﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ فَإِمْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ ، فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ﴾ واته: ته‌لاق دوو جاره پاش نه‌وه یان ده‌ست پیوه‌گرتنه به‌چاکی یان ده‌ست لی به‌ردانه به‌چاکی وه‌حه‌لال نی‌یه بۆتان نه‌وه‌ی که‌وا پیتان داوون - به‌ماره‌یی - لیان وه‌برگره‌وه ، مه‌گر نه‌وژن و می‌رده بترسن که‌وا نه‌توانن سنووری شهرعی خوا پابگرن ، جا نه‌گر ترسان که‌وا سنووری شهرعی خوا یان پی پاناگیریت ، نه‌وه له‌و کاته‌دا هیچ تاوانیکیان له‌سه‌ر نی‌یه له‌وه‌ی که‌وا ده‌یدات به (فدیة) ی خوی دا . نه‌م نایه‌ته نه‌گر چی تایبته کراوه به‌و نافرته‌وه که‌دوو ته‌لاق درا بیته به‌لام نه‌وه (غیر) ی نه‌ویش ده‌گریته‌وه ، وه‌دروس‌ت نی‌یه (ضمیر) ه‌که بگه‌رینه‌وه بۆ شتی‌ک که‌باس نه‌کراوه - که‌یه‌ک ته‌لاقیه - و شتی‌کی لی ده‌برکریته که‌باسی کراوه - که‌دوو ته‌لاقیه - به‌لکو یاتا‌بیته به‌وه‌ی پیشی - که‌دوو ته‌لاقیه - وه‌یان نه‌و (غیر) ی نه‌ویش ده‌گریته‌وه واته یه‌ک ته‌لاقیه و دوو ته‌لاقیه‌یش - ، پاشان خوی گه‌وره ده‌فهرمیته: ﴿ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِهَا ﴾ واته : جا نه‌گر ته‌لاقیکی تری‌دا - پاش نه‌و دوو ته‌لاق و (خُلِعَ) ه - نه‌وه پاش نه‌وه بوی حه‌لال نی‌یه تا می‌ردیکی تر نه‌کات ، وه‌نه‌مه نه‌و نافرته‌وه ده‌گریته‌وه بیگومان که‌وا ته‌لاق دراو بیته پاش (فدیة) و دوو ته‌لاق ، چونکه نه‌وه‌یه که‌وا له‌پیش دا باس کراوه ، بویه ده‌بیته بکه‌ویته ژیر (لَفْظ) ه‌که‌وه ، (إِبْنُ عَبَّاسٍ) یش که (تَرْجَمَانُ الْقُرْآنِ) ه‌وا له‌م نایه‌ته تی‌گه‌یشتوه - که پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) دعای بۆ کرد که خوی گه‌وره فی‌ری ته‌فسیری قورئان بکات وه‌نه‌و دوعایه‌یش بی‌گومان وه‌رگیراوه - .

وه نه‌گر (أَحْكَام) ی (فدیة) جیاواز بوو له‌گه‌ل (أَحْكَام) ی ته‌لاق دا ، نه‌وه ده‌بیته به‌لگه که‌وا (خُلِعَ) له (جنس) ی ته‌لاق نی‌یه ، نه‌مه (مُقْتَضَى) ی (نص) و (قیاس) و فه‌رموده‌ی هاوه‌لانه)) بروانه [زاد المعاد (5/199)].

نه‌مه بۆچونی کومه‌لیکه له زانایان له‌وانه (ابن عباس) [رواه عنه ابن عبد البر في التمهيد وكذلك رواه عن أحمد وإسحاق وداود وهو قول الصادق والباقر وأحد قولی الشافعي] . وه نه‌وانه‌یش که نه‌م بۆچونه‌یان هه‌یه به مه‌رجیان نه‌گرتوه که‌وا له‌سه‌ر شی‌وه‌ی

و ماوهی (عِدَّة) کهیشی یهک‌ه‌یزه (□□□) ، وه دروسته له‌سه‌ر هه‌ر پارهو مالیک بکریّت ، زوربیت یان کهم ، به‌مه‌رجیک له‌و ماره‌ییبه تیپه‌ر

(طلاق السنّی) (خُلِعَ) ی بکات ، وه به دروستیان زانیوه له‌کاتی (حیض) یش دا (خُلِعَ) ی بکات . نه‌گه‌ر چی هه‌ندیکیان رایان وایه (طلاق) ی (بدعی) ناکه‌ویت به‌لام نه‌مه به ته‌لاق نازانن بویه جیایان کردوه‌ته‌وه له ته‌لاق . به‌لام جه‌ماوه‌ری زانایان به ته‌لاقی ده‌ژمیرن وه به‌لگه‌شیان فه‌رموده‌که‌ی (ابنُ عَبَّاس) ه که ئیمامی [البخاری] ده‌یگی‌ریت‌ه وه (9/رقم 5273/ [بروانه (پ113) ، که له ریوایه‌تیکی (البخاری) و (النسائی) دا به (لَفْظَ) ی ((طَلَّقَهَا تَطْلِيقًا)) هاتوه واته : ته‌لاقیکی بده . جا وه‌لامیان دراوه‌ته‌وه که‌وا هه‌ر له‌و فه‌رموده‌یه‌دا له ریوایه‌تیکی [النسائی (3497/168/6)] دا به (لَفْظَ) ی ((وَحَلَّ سَبِيلَهَا)) هاتوه وه له ریوایه‌تی [مالک (31/564/2) و ابوداود (2/رقم 2227/)] دا به (لَفْظَ) ی : ((حُدَّ مِنْهَا ، وَجَلَسَتْ هِيَ فِي أَهْلِهَا)) هاتوه وه هه‌ر له ریوایه‌تی تری (البخاری) یش دا به (لَفْظَ) ی تر هاتوه “ بروانه (پ113) . که‌وابوو مه‌رج نی‌یه ئه‌و (لَفْظَ) ه بییته به‌لگه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که به ته‌لاق ده‌ژمیردریت ، به تایبه‌ت (ابنُ عَبَّاس) (خوایان لی‌ پازی بیّت) که خوئی فه‌رموده‌که‌ی گپراوه‌ته‌وه خوئی رای وایه که به ته‌لاق ناژمیردریت وهک (ابنُ الْقَيْمِ) باسی کردوه وه (الْأَمِيرُ الصَّنْعَانِي) یش له (سُبُلُ السَّلَام) دا ده‌یگی‌ریت‌ه وه .

(□□□) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (الرَّبِيعُ بِنْتُ مَعُوذٍ) (خوای لی‌ پازی بیّت) له باره‌ی خیزانه‌که‌ی (ثَابِتُ بْنُ قَيْسٍ) ه وه که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به (ثابت) ی فه‌رموی : ((حُدَّ الَّذِي لَهَا عَلَيْكَ وَحَلَّ سَبِيلَهَا . قَالَ : نَعَمْ ، فَأَمَرَهَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَنْ تَعْتَدَ بِحَيْضَةٍ وَاحِدَةٍ ، وَتَلْحَقَ بِأَهْلِهَا)) واته : نه‌وه بیه که های به‌سه‌رته‌وه و وازی لی‌ بیینه ، ووتی : به‌لی ، جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمانی به ئافره‌ته‌که کرد که‌وا ماوه‌ی (عِدَّة) ی یهک‌ه‌یز دانیشیت ، و بگاته‌وه به که‌س و کاری خوئی‌دا . [رواه النسائی (3497/186/6) و غیره وهو صحیح بروانه صحیح ابی‌داود (1931) و صحیح النسائی (3272)] . وه له ریوایه‌تی [الترمذی (1185/491/3) و ابن ماجه (2058/663/1)] دا به ئاشکرا هاتوه که فه‌رمانی پی‌کرد که‌وا یهک‌ه‌یز ماوه (عِدَّة) ی بیّت . [وهو صحیح ایضا) بروانه صحیح سنن الترمذی (945)] .

نہ کات کہ خوئی پیئی داوہ ^(۱۱۱) ، وہ پیو یستہ ژن و میرد ہہردوکیان لہ
سہری رازی سہری رازی بن ^(۱۱۱) ، یان داوہر خوئی دایبیت و بریاری
لہسہر بدات ، ئەگەر ناکوکی کہوتہ نیوانیانہوہ ^(۱۱۱) .

^(۱۱۱) لہبہر فہرمودہ کہی (ابن عباس) (خوایان لی رازی بیت) پروانہ (پ 113)
جا لہ ریوایہ تی [ابن ماجہ (1/663/2056) و النسائی (6/169)] دا ہاتوہ کہوا پیغہمبہری خوا
(ﷺ) پیئی فہرمو : ((نایہ باخہ کہی بو دہ گپیتہوہ ، ئەویش ووتی : بہ لئ ،
جا پیغہمبہری خوا (ﷺ) فہرمانی بہ (ثابت) کرد کہوا باخہ کہی بیاتہوہ بہ بی زیاتر)) [ومو
صحیح پروانہ الاوراء (2036) و صحیح ابن ماجہ (1673)] . ولہ ریوایہ تیکی [دارقطنی]
(3/255/39)] دا ہاتوہ ((کہوا (أبو زبیر) پیئی ووت : کہوا ئەم باخیکی بہ مارہی
پی داوہ ، جا پیغہمبہری خوا (ﷺ) فہرموی : نایہ باخہ کہی دہ گپیتہوہ کہ پیئی
داویت ؟ ووتی : بہ لئ و زیاتریش ، جا پیغہمبہری خوا (ﷺ) فہرموی " بو زیاترہ کہ ئەوہ
نابیت ، بہ لام باخہ کہی بدہرہوہ ، ئەویش ووتی : باشہ)) [واسنادہ صحیح پروانہ (الروضۃ
الندیہ) (2/125)] بتخریج محمد صبی حلاق .

بہ لام ئەوانہی کہ دہ لئین دروستہ زیاتریشی لی و ہر بگریت نایہ تی : ﴿فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ﴾ (البقرة: 229) دہ کہ نہ بہ لگہ . بہ لام ئەوہی راست بیت ئەم
نایہ تہ (عام) ہ بو کہ م و زور ، و ئەو ریوایہ تانہیش ئەو (عام) ہ تابیہت (خاص) دہ کہن
، وہ نایہ تی : ﴿وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا
حُدُودَ اللَّهِ﴾ (البقرة: 229) کہ لہ (پ 113) و (پ 115) دا واتا کہ یمان باس کرد بہ لگہ یہ
لہسہر ئەوہی کہ دروست نییہ لہوہ بیہن کہ پییاننتان داوہ بہ مارہی مہ گہر ترسی
ئەوہ تان ہہ بی کہوا سنووری خوای گہورہ را نہ گرن ، جا ئەگہر ترسان ، ئەوہ دہ توائن
لہوہی پییاننیاں داوہ بیہن - لہ ہہندیکی نہ کہ ہمویشی - ، دہ بینین لہوہیشی کہ
پییاننیاں داوہ قہ دہ غہی کردوہ ہموویان لی و ہر بگریتہوہ ، چی جا ئەگہر لہویش زیاتر
!؟ ئەوہ بی گومان ہر دروست نییہ .

^(۱۱۱) لہبہر فہرمودہی خوای گہورہ لہ سورہ تی (النساء: 128) دا کہ دہ فہری
: ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ﴾ واتہ : .. ئەوہ ہیچ تاوانیک

ماوه‌ی مانه‌وه‌ی ئافره‌ت پاش جیابوونه‌وه

(العدة) (۳۳)

ماوه (عده) ی ئافره‌تیک ته‌لاق دراوبیئت ، ئه‌گهر ئاووس و سک پر (حامله) بیئت ئه‌وه به دانانی سکه‌که‌ی کو‌تایی پی دیت (۳۳) وه ئه‌گهر له

له‌سه‌ر هه‌ردوکیان نییه ئه‌گهر (صلح) ێک له نیوانی خو‌یان دا ئه‌نجام بده‌ن وه (صلح) چاکتره ، وه بی‌گومان کاتی‌ک (صلح) ئه‌نجام ده‌دریئت ئه‌گهر هه‌ردوولا په‌زامه‌ندی له‌سه‌ر هه‌بیئت .

(۳۳) له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی خوای گه‌وره له سوره‌تی (النساء: 35) دا که‌وا ده‌فه‌رمی : ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا...﴾ واته : وه ئه‌گهر له ناکۆکی ترسان له نیوانیان دا ئه‌وه داوه‌ریک له‌که‌س و کاری می‌رده‌که‌و داوه‌ریکیش له‌که‌س و کاری ئافره‌ته‌که‌ بنیرن ، ئه‌گهر مه‌به‌ستیان ئه‌وه‌بیئت ساز و ری‌ک بن پی‌که‌وه ، ئه‌وه خوای گه‌وره پی‌که‌وه ئه‌یان‌سازینیئت ...)) هه‌روه‌ها له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) ی پی‌شوو بپوانه (پ113) وه ریوایه‌ته‌کانی تریشی له (پ115) و (پ116) و (پ117) .

(۳۳) (العدة) له ژماره‌و ژماره‌ کردنه‌وه وه‌رگیراوه له زمانی عه‌ره‌ب دا . به‌لام لای زانایانی شه‌رع مه‌به‌ست پی‌ی ناوی‌که بو ئه‌و ماوه‌یه‌ی که ئافره‌ت تییدا چاوه‌پوان ده‌کات و شوو ناکات دوای جیابوونه‌وه‌ی له پیاوه‌که‌ی یان پاش مردنی ، جا یان ئه‌و (عه‌ده) یه به مانگه ، یان به (قرء) ه یان به منال بوونه .

(۳۳) له‌به‌ر فه‌رمووده‌ی خوای گه‌وره له سوره‌تی (الطلاق: 4) دا که ده‌فه‌رمی : ﴿وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجْلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾ واته : وه ئه‌و ئافره‌تانه‌ی خاوه‌ن سک (حامله) ن ، ماوه (عه‌ده) یان تا ئه‌و کاته‌یه سکه‌کانیان داده‌نین - مندال بوون - .

حاله‌تی‌ه‌یزدا بوو ئەوه سێ‌ه‌یزه . (۱۱۱) وه ئە‌گەر مندال‌ بوو - که هیش‌تا تووشی‌ ه‌یز نه‌بوو بوو- یان زۆر‌ گه‌وره بوو- له‌ه‌یز برا بوو- ئە‌وه ماوه (عده) که‌ی سێ‌ مان‌گه ، (۱۱۱) وه ئە‌گەر جووت نه‌بویت له‌گه‌ل‌یا ئە‌وه ه‌یچ ماوه (عده) یه‌کی له‌سه‌ر ن‌ی‌یه ، (۱۱۱)

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌ی خ‌وای گه‌وره له‌ سو‌ره‌تی (البقره : 228) دا که ده‌فه‌رمی : ﴿وَالْمُطَلَّاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ﴾ واته : ((وه ئە‌و ئا‌فره‌تانه‌ی که ته‌لاق درا‌ون خ‌ویان ده‌گرن و چا‌وه‌پ‌وان ده‌که‌ن سێ‌ (ق‌ر‌ء) ، وه (ق‌ر‌ء) یش له‌ زمان‌ی عه‌ره‌ب دا به‌ واتای‌ ه‌یز و به‌واتای‌ پاک‌یتیش هات‌وه ، به‌لام ل‌یره‌دا به‌ل‌گه‌ی س‌وننه‌تمان هه‌یه که‌وا مه‌به‌ست پ‌ئ‌ی‌ ه‌یزه نه‌ک پاک‌یت‌ی ، له‌وانه فه‌رموده‌که‌ی (عائشه) یه (خ‌وای ل‌ی‌ پ‌ازی ب‌یت) که‌وا فه‌رموی : ((أَمَرْتُ بِرِيْرَةٍ أَنْ تَعْتَدَ بِثَلَاثِ حِيضٍ)) واته : فه‌رمان به‌ (ب‌ر‌یره) ک‌را که‌وا ماوه (عده) ی سێ‌ ه‌یز چا‌وه‌پ‌وان ب‌کات . [رواه أبوداود و ابن ماجه 2077/671/1) وه‌و صح‌یح ب‌روانه صح‌یح أبی داود (1937) و صح‌یح ابن ماجه (1690)].

هه‌روه‌ها فه‌رموده‌که‌ی ت‌ری (عائشه) که‌وا (أُمُّ حَبِيبَةَ) (خ‌وای ل‌ی‌ پ‌ازی ب‌یت) تووشی (إِسْتِحَاظَةَ) ده‌هات جا پ‌رسیاری له‌ پ‌ی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کرد ئە‌ویش فه‌رمان‌ی پ‌ئ‌ی‌ کرد : ((أَنْ تَدْعَ الصَّلَاةَ أَيَّامَ أَقْرَائِهَا)) واته : واز ب‌ین‌یت له‌ نو‌یژ کردن له‌ پ‌وژانی (ق‌ر‌ء) ی دا - که‌ه‌یزه - . [رواه أبوداود (1/رقم/278) وه‌و حد‌یث صح‌یح لغیره ب‌روانه صح‌یح أبی داود (252)].

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی خ‌وای گه‌وره له‌ سو‌ره‌تی (الطلاق : 4) دا که ده‌فه‌رمی : ﴿وَاللَّائِي يَنْسَنَ مِنَ الْحَيْضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةَ أَشْهُرٍ وَاللَّائِي لَمْ يَحِضْنَ﴾ واته : وه ئە‌وانه‌ی ب‌ئ‌ی‌ ئ‌وم‌ید بو‌ون له‌ که‌وتنه‌ ه‌یز له‌ ئا‌فره‌ته‌کان‌تان ، ئە‌گه‌ر له‌ گو‌مان‌دان - له‌باره‌ی ماوه‌یان‌ه‌وه - ئە‌وه ماوه (عده) یان سێ‌ مان‌گه وه هه‌وره‌ها ئە‌وانه‌یشی که هیش‌تا تووشی‌ ه‌یز نه‌بوونه .

ت‌ی‌ب‌ینی :

به‌لام ماوه (عده) ی نافرہ تیك میرده‌ک‌ه‌ی مردو بیټ چوار مانگ و ده) 10) روزه . (۳۳۳) نه‌گ‌ه‌ر ه‌ه‌تا جووتیش نه‌بو بیټ له‌گه‌لیا ، (۳۳۳) وه نه‌گ‌ه‌ر ناووس بوو به دانانی سکه‌ک‌ه‌ی کوټایی پی دیت . (۳۳۳) وه له‌مه‌دا نافرته‌ی

ئو نافرته‌تانه‌ی که‌به کاتی (موقت) له‌ح‌ه‌یز برپاوون له‌به‌ر ه‌ویه‌کی په‌یدا بوو (لِعَارِضٍ) ئه‌وانه زانایان جیاوازن له‌باره‌یانه‌وه ، به‌لام ئه‌وه‌ی راست بیټ ماوه‌ی (عده) ی ئه‌وانیش ه‌ر سئ مانگه . [بروانه‌ی الروضة‌ الندية (143/2) بتخریج محمد صبحی حلاق] .

(۳۳۳) له‌به‌ر فه‌رموده‌ک‌ه‌ی خوی‌گه‌وره له‌سوره‌تی (الأحزاب : 49) دا‌که‌وا ده‌فه‌رمئ : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا﴾ واته : ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که‌ باوه‌رتان هیناوه ه‌رکاتیک نافرته‌تانی موسولمانتان ماره‌کرد پاشان ته‌لاقیانتان دا پیش ئه‌وه‌ی ده‌ستیان پیوه‌ بدن - پیش جیماع کردن - ئه‌وه ه‌یچ ماوه (عده) یه‌کتان به‌سه‌ریانه‌وه نی‌یه .

(۳۳۳) له‌به‌ر فه‌رموده‌ی خوی‌گه‌وره له‌سوره‌تی (البقرة : 234) که‌ ده‌فه‌رمئ : ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا﴾ واته : وه که‌سانی که‌ له‌ئیه‌وه‌ ده‌مرن و ژنانیک به‌جئ ده‌هیلن ، با‌چوارمانگ و ده (10) روزه‌چاوه‌پوان بن ماوه (عده) راگرن .

(۳۳۳) چونکه‌ ئایه‌تی ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا﴾ (عام) ه ، بو‌ه‌موو نافرته‌تی‌که‌ پیاوی مردوو بیټ ، ئیتیر جووت بو بیټ له‌گه‌لی‌دا یان نه‌ه ، وه ئایه‌تی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا﴾ ته‌نها بو نافرته‌تی‌که‌ پیاوه‌ک‌ه‌ی ته‌لاقی دابیټ نه‌ک بو ئه‌وه‌ی پیاوه‌ک‌ه‌ی مردو بیټ .

(۳۳۳) له‌به‌ر فه‌رموده‌ک‌ه‌ی خوی‌گه‌وره له‌سوره‌تی (الطلاق : 4) برپوانه (پ121) ئه‌م ئایه‌ته‌ ماوه (عده) یه‌ بو نافرته‌تی ناووسی ته‌لاق دراو و نافرته‌تی ناووسی می‌رد مردویش ، له‌به‌ر فه‌رموده‌ک‌ه‌ی (المسور بن مخرمة) : که‌وا(سُبَّيْعَةُ الْأَسْلَمِيَّةِ) (خوی‌لی‌ رازی بیټ) که‌وته‌ زه‌یسانی (مندال بونه‌وه) پاش مردنی می‌رده‌ک‌ه‌ی به‌چه‌ند شه‌ویک جا هات بو خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) که‌وا ریئ پی بدات شووبکات ، ئه‌ویش ریئ

که‌نیزه (أمة) وهک نافرته‌ی نازاد وایه (□□□) وه پیویسته له‌سه‌ر ئه‌و نافرته‌ی که‌له ماوه (عده) ی مردنی می‌رده‌که‌ی دایه واز له خو جوانکردنه‌وه و ناریشت کردن بینیت . (□□□)

پی دا ، جا شوی کرد . [رواه البخاری واصله فی الصحیحین البخاری (9/رقم/5318) ومسلم (1485/1122/2) عن ام سلمه] .

تیبینی :

(إِبْنُ الْقَيْمِ) (په‌حمه‌تی خوی لی بییت) ده‌فه‌رمی : له‌نیوان پیشینان (سَلَف) دا جیاوازی هه‌بووه له باره‌ی ئه‌و نافرته‌ی می‌رده‌که‌ی بمریت و ئاوس (حَامِلَه) بییت که‌وا ماوه (عده) که‌ی دورترین ماوه‌یانه - ئه‌گه‌ر سکی پیش چوار مانگ و ده (10) روزه‌که‌ دانا ئه‌وه ده‌بییت چوارمانگ و ده (10) روزه‌چاوه‌پوان بییت ، به‌لام ئه‌گه‌ر دوی چوار مانگ و ده (10) روزه‌که‌ سکی دانا ئه‌وه ده‌بییت تا سک داده‌نا چاوه‌پوان بییت - به‌لام پاشان (اتفاق) کرا له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ به‌ دانانی سکه‌که‌ ماوه (عده) که‌ی کۆتایی پی دیت - ئه‌گه‌ر سکی پیش چوارمانگ و ده (10) روزه‌که‌یش دانا - ، به‌لام ماوه (عده) ی مردن پیویست ده‌بییت له‌سه‌ر نافرته‌ به‌ مردنی می‌رده‌که‌ی جگه‌ له نافرته‌ی سک پر ئیتر جوت بوییت له‌گه‌لیا یان نه‌ وهک (عموم) ی قورئان و فه‌رموده‌ی (صحیح) و (اتفاق) ی خه‌لکی (زانایان) به‌لگه‌ن له‌سه‌ری . پروانه [إعلام الموقعین لابن القيم (86/2)] .

(□□□) له‌به‌ر (عموم) ی ئه‌و به‌لگانه‌ی که‌ باسما‌ن کرد ، وه ئه‌و فه‌رموده‌یه‌ی که‌ [الترمذی (1182/488/3) وابوداود (2189/639/2) والبیهقی (369/7)] ده‌یگپنه‌وه له (عائشه) وه که‌وا گوایه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمویه‌تی : ((طَلَّاقُ الْأُمَّةِ تَطْلِيقَتَانِ وَعِدَّتُهَا حَيْضَتَانِ)) (ضعیف) ه ، [پروانه (الارواء) (2066)] .

وه هه‌روه‌ها فه‌رموده‌که‌ی [ابن ماجه (2079/627/1) والدارقطنی (109/38/4) ومالك (50/574/2)] که‌له (ابن عمر) وه ده‌یگپنه‌وه ((طَلَّاقُ الْأُمَّةِ اثْنَتَانِ وَعِدَّتُهَا حَيْضَتَانِ)) ئه‌میشیان هه‌ر (ضعیف) ه پروانه (ضعیف) سنن ابن ماجه (451) وه بی‌گومان حوکی شه‌رعیش به‌ فه‌رموده‌ی لاواز (ضعیف) ، دانامه‌زریت و (ثابت) نابیت .

وه له مالى مێرده كهى دا بمیڤیتته وه تا ماوه (عهده) كهى ته واو ده بییت ، (□□□)
به لام دروسته له بهر پیویستی له مال بچیتته دهره وه . (□□□)

(□□□) له بهر فهر مووده كهى (أُمُّ سَلَمَةَ) (خوای لی رازی بییت) كه وا فهرموى :
پینغه مبهرى خوا (ﷺ) فهر موى : ((لَا يَحِلُّ لِامْرَأَةٍ مُسْلِمَةٍ تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ
تَحْدُ فَوْقَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ إِلَّا عَلَى زَوْجِهَا أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا)) واته : حه لال نى به بو هپچ
ئافره تيك موسولمان كه باوه پى به خوا و به پۆزى دواى هه بییت كه وا تازى بارای بو
هپچ مردویهك بكات له سى پۆزى زیاتر مه گهر بو مێرده كهى خوى ، ئه وه چوارمانگ و
ده (10) پۆز ده يكات . [رواه البخارى (9/رقم/5334) ومسلم (2/1486/1123) وغيرهما] . وه
له بهر فهر مووده كهى (أُمُّ عَطِيَّةُ الْأَنْصَارِيَّةُ) (خوای لى رازی بییت) كه وا فهرموى :
(نیمه قه ده غه مان لى ده كرا كه وا تازى بارى بو مردو بكه ين له سى پۆزى زیاتر ،
مه گهر بو مێرد ئه وه چوارمانگ و ده (10) پۆز ده مانگرد ، چاوه مان نه ده ره پشت و
خومان بو ن خووش نه ده كرد و جل و بهرگى رهنگاو رهنگمان له بهر نه ده كرد ، مه گهر
پوشاكى (عصب) ، وه پوخسه تمان پى ده درا له كاتى پا كرده وه دا ، ئه گهر به كيكمان
خوى له حه يز پاك بكردا به ته وه پارچه به كى بچوك له (كُستِ أَظْفَارِ) به كار بییت ، وه
قه ده غه شمان لى ده كرا له شوین كه وتنى جه نازه)) [رواه البخارى (9/رقم/5341) ومسلم
(2/938/1128) وغيرهما] وه پوشاكى (عصب) جو ره پوشاكیكه ده پرېسريت و پهنگ
ده كريت پاشان ده چنريت ، وه (كُستِ أَظْفَارِ) جو ريكه له ميخورى بو ن خووش .

(□□□) له بهر فهرمودهى خوای گه و ره له سوره تى (الطلاق: 1) دا كه ده فهرمى :
﴿لَا تَخْرُجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ...﴾ واته : ئافره تى
ته لاق دراو له ماله كانيان ده ره مه كهن تا ماوه (عهده) كه يان ته واو ده بییت وه نا بییت
خوشيان له ماله وه ده رچن مه گهر كاريكى خراپيان كرديت ... وه له بهر فهرموده كهى
(الْفُرْيَعَةُ بِنْتُ مَالِكِ) (خوای لی رازی بییت) كه وا مێرده كهى كوژرا ، جا پینغه مبهرى خوا (ﷺ)
فهر مانى پى كرد و فهرموى : ((أَمْكُثِي فِي بَيْتِكَ الَّذِي أَتَاكَ فِيهِ نَعِي زَوْجِكَ حَتَّى
يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ)) واته : بمیڤنه وه له و ماله ت دا كه هه والى كوشتنى پياوه كه ت پى
گه پشت تا ماوه (عهده) كه ت كو تايى پى ديت . (فُرْيَعَةُ) يش ووتى : جا منيش له و ماله دا

سویند خواردنی میرد کہوا لہ گہل خیزانہ کہی دا جووت نہ بیٹ (الایلاء)

ئہ گہر میرد سویندی خوارد کہوا لہ گہل ژنہ کہی دا جووت نہ بیٹ بو
ماوہیہک لہ چوارمانگ کہ متر، ئہ وہ دہ توانیت سویندہ کہی بہ جی بیٹیت
وہ پیویستہ ئافرہ تہ کہیش ئارام بگریت تا ئہ و ماوہیہ تہ و او دہ بیٹ (۱۱۱)

چوارمانگ و دہ (10) پوژ مامہ وہ . [رواہ احمد (370/6) و ابو داود (2300/723/2) و الترمذی (1224/508/3) و النسائی (199/6) و ابن ماجہ (2031/654/1) و هو حدیث صحیح بروانہ صحیح الترمذی (962) و صحیح ابن ماجہ (1651) و الارواء (2131 التحقیق الثانی) و ہ ئہ م (لفظ ہ لای (ابن ماجہ) یہ) .
(۱۱۱) لہ بہر فہرموودہ کہی (جابر) (خوای لی پازی بیٹ) کہوا فہرموی :
خوشکیکی دایکم تہ لاق درا ، جا ویستی کہوا بہری دار خورماکانی بکاتہ وہ ، جا پیاوئیک
قہ دہ غہی لی کرد کہوا لہ مال دہ بیجیت ، جا ئہ ویش چوہ خزمہ تی پیغہ مہری خوا
(ﷺ) پیغہ مہری خوایش (ﷺ) فہرموی : ((بلی ، فجدی نخلک ، فائک عسی أن
تصدقی أو تفعلی معروفاً)) واتہ : بہ لی ، برو بہری دارخورماکانت بکہرہ وہ ، چونکہ
تو لہ وانہ یہ خیریکی لی بکہیت یان کاریکی چاکہ بکہیت . [رواہ مسلم (رقم/1483)] .
(۱۱۱) چونکہ پیغہ مہری خوا (ﷺ) سویندی خوارد یہک مانگ نزیکی خیزانہ کانی
نہ کہ ویتہ وہ ، جا ئہ و مانگہ لہ ژووریکی بہری خویدا دہ مایہ وہ ، کاتیک کہ بیست و
نو (29) روژ تیپہ ربوو دابہزی بو لایان ، جا کہ پیوی ووترا : ئہی پیغہ مہری خوا (ﷺ) !
ئہی باشہ تو سویندت نہ خواردوہ یہک مانگ نزیکیان نہ بیٹہ وہ ؟ فہرموی : ((الشہر
تسع و عشرون)) واتہ : مانگ بیست و نو پوژہ . [رواہ البخاری (9/ رقم 5289) و النسائی
(166/6) و الترمذی (685/99/2)] .

ئه‌گەر چی باشتەر وایه سوینده‌که‌ی بشکینیت و که‌فاره‌تی بدات (۳۳۳) به‌لام
ئه‌گەر له‌چوار مانگ زیاتر بوو، ئه‌وه ژنه‌که‌ی تا چوار مانگ چاوه‌پروان
ده‌کات پاشان داوای لی‌ده‌کات یان ده‌بی‌ت سوینده‌که‌ی بشکینیت و
جووت ببی‌له‌گه‌لی‌دا و که‌فاره‌تی سوینده‌که‌ی بدات ، وه‌یان ده‌بی‌ت
ته‌لاقی بدات ، (۳۳۳) وه‌ئه‌گەر ته‌لاقی نه‌دا ئه‌وه داوهر بو‌ی هه‌یه‌پی‌ی ته‌لاق
بدات . (۳۳۳)

(۳۳۳) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُوهُرَيْرَةَ) (خوای لی‌پازی بی‌ت) که‌وا پی‌غه‌مبه‌ری خوا
(ﷺ) فه‌رموی : ((مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ فَرَأَى غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا فَلْيَأْتِ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ
وَلْيَكْفُرْ عَنْ يَمِينِهِ)) واته : هه‌رکه‌سێک سویندی خوارد له‌سه‌ر شتێک ، جابینی شتێکی‌تر
له‌وه‌ چاک‌تره ، ئه‌وه‌ با ئه‌وه‌ بکات که‌ چاک‌تره‌ و که‌فاره‌تی سوینده‌که‌ی بدات)) [رواه
مسلم (1650/1271/3) والنسائی (11/7)] .

(۳۳۳) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی خوای گه‌وره له‌سوره‌تی (البقره : 226، 227) دا که
ده‌فه‌رمی : ((لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرِيصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ ، فَإِنْ فَاعَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ، وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ)) واته : وه‌که‌سانێ که‌ سویند ده‌خۆن
که‌وا له‌گه‌ل‌خیزانه‌کانیان دا جووت نه‌بن ، ده‌توانن چوار مانگ چاوه‌په‌ی بکه‌ن ، جا
ئه‌گەر له‌واوه‌یه‌دا گه‌رانه‌وه‌ (سویندی ناهه‌قی خۆیان شکاند و که‌فاره‌تیا‌ن دا) ئه‌وه
خوای گه‌وره‌ لی‌بوردو به‌به‌زه‌ییه ، وه‌ئه‌گەر بپیری ته‌لاقی‌شیا‌ن دا ، ئه‌وه‌ بی‌گومان
خوای گه‌وره‌ بیسه‌رو زانایه .

(۳۳۳) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی‌پازی بی‌ت) که‌وا فه‌رموی :
(ئه‌گەر چوارمانگ تی‌په‌ر بوو ده‌وه‌ستینریت تا ته‌لاقی ده‌دات)) [رواه البخاری (9/رقم
5291/)] . ئیمامی (البخاری) ده‌فه‌رمی : ئه‌مه‌ له‌ (عُثْمَانُ) و (عَلِيٌّ) و (أَبُو دَرْدَاءٍ) و
(عائشه) و دوانزه (12) پیاو له‌هاوه‌لانی پی‌غه‌مبه‌ره‌وه‌ ده‌گێرنه‌وه . بپوانه [فتح الباری
لابن حجر العسقلانی (428/9)] .

می‌رد بہ ژنہ کہی بلّی

تو وہ کو دایک و خوشکم وای (الظہار)

ئہ گہر می‌رد بہ ژنہ کہی خوئی بلّی تو لای من وہ کو پشتی دایکم وای
یان وہ کو پشتی خوشکم وای ئہ وہ (الظہار) ی کردوہ لہ ژنہ کہی ، وہ
ئہ گہر بلّی وہ ک دایکم یان خوشکم وای بہ مہ بہستی (الظہار) کردن ئہ وہ
(ظہار) ی کردوہ .

وہ شہر عیش ئہم (ظہار) ہی حہرام کردوہ ، (ظہار) وہ بہو (ظہار) کردنی شہ
ئافرہ تہ کہ لہ می‌ردہ کہی حہرام دہ بیئت ، جا ئہ گہر بو ماوہیہ کی دیاری کراو
نہ بیئت ئہ وہ نابیئت نزیکی ژنہ کہی ببیئتہ وہ تا کہ ففارہ تی دہ دات کہ ئا زاد
کردنی کویلہیہ کہ ، ئہ گہر نہ بوو دوومانگ پوژ و بہ سہر بہ کہوہ ، ئہ گہر
نہ یتوانی ئہ وہ خواردن دانسی شہست کہم دہستہ ، (ظہار) وہ ئہ گہر بو

(ظہار) ئہ مہ پیناسہی (ظہار) ہ لہ شہر دا .

(ظہار) لہ بہر ئہ وہی خوای گہورہ بہ ووتہیہ کی خراپ و درؤ ناوی بردوہ ، وہ ک لہ
سورہ تی (المجادلة: 2) دا دہ فہرمی : ﴿وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مَنْ نَسَأْتَهُمْ مَا هُنَّ
أُمَّهَاتُهُمْ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ
اللَّهَ لَعَفْوٌ غَفُورٌ﴾ واتہ : وہ ئہ وانہ تان کہ لہ ژنہ کانیان (ظہار) دہ کەن ، لہ راستی دا ئہ و
ژنانہ دایکیان نین ، بہ لکو دایکی ئہ وان تہ نہا ژنانیکن کہ ئہ وانیان لیوہ لہ دایک بووہ ،
وہ بی گومان ئہ وان قسہیہ کی خراپ و درؤ دہ کەن ، بہ راستی خوای گہورہ بہ خشہرہ و
لیبور دہیہ .

(ظہار) لہ بہر فہرمودہ کہی خوای گہورہ لہ سورہ تی (المجادلة: 4، 3) دا کہ
دہ فہرمی : ﴿وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نَسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ
يَتِمَّاسَا ، ذَلِكَ تُوعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ، فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامَ شَهْرَيْنِ

ماوەیەکی دیاری کراو بوو ئەو نایبێ نزیکی بییتهوه ، تا ئەو ماوەیە تەواو دەکا ، وە ئەگەر جووت بوو لە گەڵی دا پیش تەواو کردنی ئەو ماوەیە ، ئەو کە ففارهتی (ظهار) ی لەسەر پیویستە . (۱۱۱)

مُتَّابِعِينَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ، فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فِإطْعَامُ سِتِّينَ مَسْكِينًا ذَلِكَ لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۱۱﴾ واتە : وە ئەوانەتان کە (ظهار) دەکەن لە ژنەکانی خۆیان پاشان پەشیمان دەبنەو ، ئەو با بەندەیک ئازاد بکەن پیش ئەوێ جووت ببن لە گەڵاندا ، ئەمە پەندیکە ئامۆژگاری ئیوهی پێ دەکریت وە خوای گەرە ئا گاداره لە هەر کارێک دەیکەن ، جا ئەوانەتان کە بەندەیان دەست ناکەوێت ، ئەو با دوو مانگ پۆژوو بگرن بەسەر یەکەو پیش ئەوێ جووت ببن لە گەڵاندا ، جا هەر کە سیک نەیتوانی ئەو با خواردنی شەست کەس بەت (۱۱۱) 0

وە لەبەر فەر مودەکە (حُؤَيْلَةُ بِنْتُ مَالِكِ بْنِ نَعْلَبَةَ) (خوای لی پازی بییت) (کەوا میژدەکە (ظهار) ی لی کرد ، ئەوییش سکالای حالی خوای هینا بۆلای پیغەمبەری خوا (ﷺ) جا خوای گەرە ئایەتەکانی (ظهار) ی سورەتی (المجادلة) ی لەبارە ی ئەو (دابەزاند) [رواه ابوداود (2199/301/6) مع العون ، وهو حسن بروهانه صحيح ابی داود (1934)] وە فەر مودەکە (عائشة) کە لەو بارەو یە لە [سنن ابن ماجة (2063/666/1) دا هاتووە وهو صحيح بروهانه صحيح ابن ماجة (1678)] .

(۱۱۱) لەبەر فەر مودەکە (سَلْمَةُ بِنْتُ صَخْرٍ الْبِيَّاضِي) (خوای لی پازی بییت) کەوا فەر مودی : من پیاویک بووم زۆر دەچومە لای ئافرەت ، وا نازانم هیچ پیاویکی تر وەکو من زۆر تووشی ئەو ببوایە ، جا کاتیک کە پەمەزان هات (ظهار) م لە ژنە کەم کرد تا پەمەزان تەواو دەبییت ، شەویکیان قسە ی لە گەڵ دەکردم شتیکم بۆ دەرکەوت ، جا خۆم پێ نەگیرا و لە گەڵی دا جووت بووم ، کاتیک کە پۆژ بوویەو ، چوم بۆلای هۆزە کەم و هەوالی خۆم پێ را گە یانندن و پیم ووتن : پرسیارم بۆ بکەن لە پیغەمبەری خوا (ﷺ) ، ئەوانیش ووتیان : ئیمە شتی واناکەین ، دوایی خوای گەرە نوسراوێکمان لە بارەو دادەبەزینییت یان پیغەمبەری خوا (ﷺ) لە بارەمانەو فەر مودەیک دەفەر می : دەبیته (عار) یک بەسەرمانەو ، بەلام ئیمە کاری خۆت دەدەینە دەستی خۆت ، خۆت برۆ باسی

حالی خۆت بۆ پیغەمبەری خوا بکە ، فەرمووی : جا منیش چووم تا هاتمه خزمەتی وهه والم پی پاگە یاند ، جا ئەویش فەرمووی : ((تۆ خۆت ئەو کارەت کردوه ؟)) ووتم : من کردومه ، وهمن ئەوه تا ئاماده م ئەی پیغەمبەری خوا ، ئارام گرم بۆ حوکم و بریاری خوای گهوره به سهرم دا ، فەر مووی : ((ده کویله یه ک ئازاد بکه)) فەر مووی : منیش ووتم : بهو که سهی تۆی به حەق رهوانه کردوه تهنه نا خاوه نی ئەم گهردنه ی خۆم ، فەرمووی : ((ده دوومانگ پۆژوو به سهر یه که وه بگره)) فەرمووی : ووتم : ئەی پیغەمبەری خوا (ﷺ) ، ئەم هه موو به لایه تووشم بووه هه مووی به هۆی پۆژوو وه بوو ؟ فەرمووی : ((ده خواردنی شست (60) که م دهست بده)) فەرمووی : ووتم : بهو که سهی تۆی به حەق رهوانه کردوه ئیمه ئەم شه ومان به بی خواردن برده ته سهر ، فەرمووی : ((ده برۆ بۆلای خاوه نی زه کاتی (بنی زریق) و پیی بلئی با پییتی بدا ، وه خواردنی شه ست که م دهستی لی بده و سوودیش له پاش ماوه که ی وه ریگره بۆ خۆت)) [رواه ابوداود (2198/298/6) مع العون ، والترمذی (1220/335/2) و ابن ماجه (2062/655/1) وهو صحیح بروانه صحیح ابن ماجه (1677)] .

وه له بهر فەر موده که ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیئت) که وا پیاوئیک هاته خزمەتی پیغەمبەری خوا (ﷺ) (ظهار) ی له ژنه که ی کردبوو ، و جیما عیشی له گه ل کردبوو ، جا ووتی : ئەی پیغەمبەری خوا (ﷺ) من (ظهار) م کردوه له ژنه که م و جووتیش بووم له گه لیدا ، پییش ئەوه ی که ففاره ت بده م . پیغەمبەری خوایش (ﷺ) فەرمووی : ((مَا حَمَلَكَ عَلَىٰ ذَٰلِكَ يَرْحَمَكَ اللَّهُ؟)) واته : چی هه لینایت ئەوه بکه ی خوا ره حمت پی بکات ؟ ووتی : (خلخال) ه که ییم له بهر تیشکی مانگ دا بینی ، فەرمووی : ((فَلَا تَقْرَبُهَا حَتَّىٰ تَفْعَلَ مَا أَمَرَكَ اللَّهُ)) واته : ده نزیکی مه به ره وه تا ئەوه ی خوای گه وره فەرمانی پی کردووت به چیی ده هیئیت)) [رواه الترمذی (1219/335/2) و ابن ماجه (2065/665/1) وهو حدیث حسن بروانه صحیح الترمذی (958)] .

وه له ریوایه تی (ابن ماجه) ه دا ((کاتیك که پیغەمبەر (ﷺ) فەرمووی : چی وای پی کردیت ئەوه بکه ییت ؟ ئەویش ووتی : ئەی پیغەمبەری خوا سپیایی حجیله کانیم له بهر تیشکی مانگ دا بینی ، جا خۆم پی نه گیرا تا جووت بووم له گه لی دا (...)) .

(لَعَان) كَرْدَن

ئەگەر مێرد تۆمەتی زینای کردە ژنەكەى خۆى دا ، وچوار شایەتى نەبوو ، ئەوە یان داری ئابرو بردنى (حَدَّ الْقَدْف) لى دەدریٓت (۱۱۱) وەیان دەبیٓت (لعان) لى بکات ، بەوہى چوار جار بٓی : شایەتى دەدەم بەخوئا من بەراست دەكەم كە فلانە ژنى خۆم ووتم : زینات کردوہ ، وە لە جاری پینجەمیش دا - پاش ئامۆژگاری کردنى دا وەر و ترساندنى لە تاوانى بوختیانى ئابرو- بلى : لەعنەتى خوئا لەسەر بیٓت ئەگەر درۆ بكەم ، وە داریى (حَدَّ) ی زینایش لەسەر ئافرەتەكە لا دەچیت بەوہى چوار جار بلیٓت : شایەتى دەدەم بەخوئا كەوا فلانە كەسى مێردم درۆ دەكا لەو قسەیهى دا كە بو من هەلبەستوہ كە تۆمەتى زینا كەردنە ، وە لە جاری پینجەمیش دا- پاش ئامۆژگاری کردنى داوەر، كەوا سزای قیامەت زۆر سەخت تر و گەورەترە لە سزای دونیا- بلى : توپەیهى و غەزەبى خوا لەسەرم بیٓت ئەگەر

(۱۱۱) چونكە بو (إِنْبَات) كەردنى تاوانى زینا لەسەر هەر موسولمانىك پىویستی بە چوار شایەت هەیه ، ئەگەر چوار شایەتەكەى هەموویان ئامادە نەبوون ئەو ئەو كەسەى بوختیانەكەى هەلبەستوہ هەشتا (80) داری ئابرو بردنى لى دەدریٓت لەبەر فەرموودەكەى خوای گەورە لە سورەتى (النور: 4) دا كە دەفەرمى : ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً ، وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ واتە : وە ئەوانەى كە تۆمەتى زینا دەدەنە پالى ئافرەتانى داوین پاك ، پاشان چوار شایەت ناهینن كەوا شایەتى بدن لەسەر تۆمەتەكەیان ، ئەوانە هەشتا (80) داریان لى دەن وئیتەر هەرگیز شایەتیان لى وەرەگرن ، وە ئەوانە تاوانبارانن .

ئه‌و راست بکات له‌و قسه‌یه‌ی‌دا (□□□) وه ئه‌گه‌ر ئافره‌ته‌که‌ به‌و تومه‌تی

(□□□) ته‌نها پیاو ئه‌گه‌ر تومه‌تی زینای به‌ ژنه‌که‌ی خوی‌دا کرد ئه‌وه ده‌توانیت له‌جیاتی چوار شایه‌ته‌که (لعان) بکات ، له‌به‌ر فه‌رموده‌ی خوی‌گه‌وره له‌ سوره‌تی (النور : 6-9) دا که ده‌فه‌رمی : ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ، وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ، وَيَدْرَأُ عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ، وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ واته : ((وه ئه‌وانه‌ی که ژنه‌کانی خویان تاوانبار ده‌که‌ن به‌ زینا وه‌جگه له‌ خویان شایه‌تی تریان نی‌یه ئه‌وه شایه‌تی هه‌ر یه‌که‌یان ئه‌وه‌یه که‌وا چوار جار به‌ناوی خواوه (خوا بگری به‌ شایه‌ت) که‌وا ئه‌و له‌راست بیژانه ، وه له‌ پی‌نجه‌م جاریش دا بلیت که‌وا له‌عنه‌تی خوی له‌سه‌ر بی‌ت ئه‌گه‌ر درۆ بکات ، وه ئافره‌ته‌که‌یش سزا (داری ه‌دی زینا)ی له‌سه‌ر لا ده‌چی به‌وه‌ی چوار جار شایه‌تی به‌ناوی خواوه بدات (خوا بگری به‌ شایه‌ت) که‌ ئه‌و پیاوه له‌ درۆژنانه و له‌و تاوانه‌ی داوینی پاکه درۆ ده‌کات ، وه له‌ پی‌نجه‌م جاریش دا بلیت : که‌وا توپه‌یی خوا و غه‌زه‌بی خوی له‌سه‌ر بی‌ت ئه‌گه‌ر می‌رده‌که‌ی راست بکات .

وه له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی‌رازی بی‌ت) که‌وا (هَلَالُ بِنُ أُمِّيَّة) تومه‌تی زینای داوه پالی ژنه‌که‌ی خوی له‌لای پی‌غه‌مبه‌ری خوا دا (ﷺ) له‌گه‌ل (شُرَيْكُ بْنُ سَحْمَاءٍ) دا ، جا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((الْبَيِّنَةُ أَوْ حَدٌّ فِي ظَهْرِكَ)) واته : شایه‌ت بی‌نه یان وه‌کو داری (حد) له‌ پشتت ده‌دری‌ت ، ئه‌ویش ووتی : ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ، ئه‌گه‌ر یه‌که‌یکمان پیاویکی به‌سه‌ر ژنه‌که‌یه‌وه بی‌نی ده‌پوات به‌دوای شایه‌ت دا ده‌گه‌ری‌ت ؟ جا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌یفه‌رمو : ((الْبَيِّنَةُ وَإِلَّا حَدٌّ فِي ظَهْرِكَ)) جا (هلال)یش ووتی : به‌و که‌سه‌ی تو‌ی به‌ح‌ق ناردوه من راست ده‌که‌م ، وخوایش ئه‌وه دا ده‌به‌زینیت که‌ پشتم له‌ داری (حد) به‌ری بکا ، جا (جبریل) (ﷺ) دابه‌زی و ئه‌م ئایه‌تانه‌ی سوره‌تی (النور : 6-9) به‌سه‌ردا دابه‌زاند : ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ ... إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ جا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) رویش و ناردی به‌شوینی هه‌ردوکیان دا ، کاتیک هاتن ، (هلال) هه‌ستا و شایه‌تی دا و پی‌غه‌مبه‌ری خوایش (ﷺ) ده‌یفه‌رمو :

زینایہ ئاوس (حاملہ) بوو یان مندالی بوو بوو ، ئہوہ (حاشا) کردنی میردہ کہ لہو مندالہ دہخریتہ نیو سویندہ کہوہ ، ^(۱۱۱) جا پاش ئہوہ داوہر لہیہک جیایان دہکاتہوہ بہہتا ہتایی ^(۱۱۱) و مندالہ کہیش دہدریتہ

((خوای گہورہ ئاگادارہ و دہزانی یہ کیکتان درؤ دہکن - ئایا کہستان پہشیمان دہبنہوہ ؟ پاشان ئافرہتہ کہ ہستا و شایہ تی دا ، جا کہ گہیشتہ پیئجہم جار ، و ہستانیان و پییان ووت : ئہمہ (عَضَب) و تورہیی خوات لہسہر پیویست دہکات ، (ابن عباس) فہرموی : جا گتی کرد و سہری داخست خوار تا گومانمان برد کہوا بگہریتہوہ ، پاشان - ئافرہتہ کہ - ووتی : نہ ئابرووی قہوم و کہس و کارہ کہم نا بہم لہمہ بہدواوہ ، جا سویندی خوارد ، پیغہمبہری خوایش ^(۱۱۱) فہرموی : ((أَنْظُرُوهَا ، فَإِنْ جَاءَتْ بِهِ أَكْحَلِ الْعَيْنَيْنِ ، سَأَيْغُ الْإِلَيْتَيْنِ خَدَلِجِ السَّاقَيْنِ فَهُوَ لِشُرَيْكِ بْنِ سَحْمَاءَ فَجَاءَتْ بِهِ كَذَلِكَ)) واتہ : تہ ماشای بکن ، ئہ گہر ئہو مندالہی کہ دہبیئت چا و رہش بوو ، ہہردو سویندی تہواو بوو ، ہہردو قولی توند و ئہوستور بوو ئہوہ لہ (شُرَيْكِ بْنِ سَحْمَاءِ) ہ ، جا مندالہ کہی بہو شیوہیہ بوو - کہ پیغہمبہری خوا ^(۱۱۱) و ہسفی کرد - بویہ پیغہمبہری خوا ^(۱۱۱) فہرموی : ((لَوْ مَامَضَى مِنْ كِتَابِ اللَّهِ لَكَانَ لِي وَلِهَا شَأْنٌ)) واتہ : ئہ گہر لہ بہر ئہوہ نہ بوایہ کہ پابورد لہ کتیبی خوادا ئہوہ من لہ گہل ئہو ئافرہتہ دا شتیکی ترم دہبوو . [رواہ البخاری (8/رقم/4747) و غیرہ] .

وہ لہ بہر فہرمودہ کہی (عُويْمِرِ الْعَجْلَانِي) لہ گہل ژنہ کہی دا ، پروانہ [البخاری (9/رقم/5259) و مسلم (9/1129/1492) و غیرہما] .

^(۱۱۱) لہ بہر فہرمودہ کہی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی پازی بیئت) کہوا فہرموی : ((پیغہمبہری خوا ^(۱۱۱) بریاری (لعان)ی جی بہ جی کرد لہ ژن و میردیک دا ، جا پیاوہ کہ (حاشا)ی لہ منالی ژنہ کہی کرد ، پاشان لہیہک جیای کردنہوہ و مندالہ کہیش کرایہ ناو ژنہ کہوہ)) [رواہ البخاری (9/رقم/5315) و مسلم (2/1132/1494)] .

^(۱۱۱) لہ بہرہ فہرمودہ کہی (سَهْلُ بْنُ سَعْدٍ) (خوای لی پازی بیئت) کہوا فہرموی : ((لہ پاش ئہوہ - پاش ئہو ژن و میردہی کہ لہ بہر دہمی پیغہمبہری خوادا ^(۱۱۱) (لعان) یان کرد - سوننہت و ابوہ لہو ژن و میردہی کہ (لعان) دہکن ، کہوا لہیہک جیا

دایکه‌که (۱۱۱) پاش ئه‌وه هه‌ر که‌سیک ئه‌و ئافره‌ته تاوان بار بکات به زینا یان منداله‌که‌ی به مندالی زینا ئه‌وه داری ئابرو بردنی (حَدُّ الْقَذْفِ) ی ئی دهرییت . (۱۱۱)

به‌خیو کردن و په‌روه‌رده‌کردنی مندال (الْحَضَانَةُ)

ئه‌گه‌ر ژن و می‌رد له‌یه‌ک جیا بوونه‌وه و مندالییش له نیوانیان دا هه‌بوو ، ئه‌وه ماف دار ترین که‌س له به‌خیو کردنی ئه‌و منداله‌ تا ده‌گاته ته‌مه‌نی ووریا بوون و تی گه‌یشتن دایکی منداله‌که‌یه ئه‌گه‌ر شوویه‌کی تر نه‌کات (۱۱۱)

بکرینه‌وه ، پاشان به‌یه‌ک نه‌گه‌یه‌نه‌وه به‌هه‌تا هه‌تایی)) [رواه أبو داود (2250/683/2) و البیهقی فی السنن الکبری (410/7) وهو حدیث صحیح و له شواهد آخری عن (ابن عباس) و (ابن عمر) بپروانه مسند أحمد (4477/221/6) بتخریج أحمد شاکر ، والروضه الندیة (140/2-141) بتخریج الحلاق] .

(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (ابن عمر) بپروانه (پ 142) .

(۱۱۱) چونکه ئه‌و ئافره‌ته به‌و (لعان) هه‌هیچ تۆمه‌تیکی له‌سه‌ر نامینییت له‌ دنیا ، بۆیه هه‌ر که‌سیک تاوا نباری بکات ده‌بییت چوار شایه‌تی هه‌بییت ئه‌گینا داری (حدی بوختیان هه‌لبه‌ستن و ئابرو بردنی (القذف) ئی دهرییت ، به‌هه‌مان شیوه بۆ کوره‌که‌یشی . (۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ) (خوایان ئی رازی بییت) که‌وا فه‌رموی : ئافره‌تیک ووتی : ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا من ئه‌م کوره‌مه‌ سکم بۆی بوویه (وَعَاء) ، وه هه‌ردوو مه‌مکیشم بۆی بوو به (سِقَاء) وه کۆشکیشم بۆی بوو به (حَوَاء) ، جا باوکی ته‌لاقی دام و ده‌یه‌ویت لیم بسینیته‌وه ، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پیی فه‌رموی : ((أَنْتِ أَحَقُّ بِهٖ مَالَمُ تَنْكِحِي)) واته : تۆ پیی ماف دار تری تا شوونه‌که‌یت . [رواه أبو داود (2259/371/6) وهو حدیث حسن بپروانه الإرواء (2187)] .

پاشان خوشکی دایک ئەگەر دایک نەبوو (□□□) پاشان باوک و پاشان ئەگەر ئەمانە نەبوون ئەو دادوهر خۆی کەسیک دیاری دەکات لە خزم و کەس و کاری کەوا بەرژەوهندی ئەو مندالە لەهەموو کەس زیاتر پەچا و بکات ، جا پاش تەمەنی تیگەیشتن ، ئەو مندالە ئازاد دەکریت لە هەلبژاردنی نیوان دایک و باوک دا (□□□)

وه (وعاء) : قاپیکە شتی تی دەکریت و دەبیاریزیت ، وه (سقاء) : له پیست دروست دەکریت ، ئاو و خواردنەوهکانی تی دەکریت ، وه (حواء) : جیی حەوانەوه و لاواندەوه .

تییینی :

(إِبْنُ الْمُنْذِرِ) (پەحمەتی خۆی لی بییت) یەك دەنگی (إجماع) زانیانی هیناوتەوه ، لەسەر ئەوهی کەوا ئافرەت مافی بە خێو کردنی نامینیت ئەگەر شوویەکی تر بکات ، [بەوانە الإجماع لابن المنذر (ل 99 ژ 392 ، 393)] .

(□□□) لەبەر فەرمودەکەوی (الْبَرَاءُ بْنُ عَازِبٍ) (خۆی لی پازی بییت) کەوا فەرمووی : ((... جا کە پیغەمبەری خوا (ﷺ) دەرچوو ، کچەکەوی (حَمْرَةَ) شوینیان کەوت - ئەوی مامە ، ئەوی مامە - جا (عَلِي) دەستی گرت و بە (فَاطِمَةَ)ی ووت : بیگرە کچی مامتە هەلیگرە ، جا (عَلِي) و زَید و جَعْفَر) بوو بە دەمە قالەیان لەسەری ، (عَلِي) ووتی : من ماف دار ترم کچی ماممە ، (جَعْفَر)یش ووتی : کچی ماممە و خوشکی دایکیشی خیزانمە ، (زَید)یش ووتی : کچی برامە ، جا پیغەمبەری خوا (ﷺ) دای بە خوشکی دایکی و فەرمووی : ((الْخَالَةُ بِمَنْزِلَةِ الْأُمِّ)) واتە : خوشکی دایک لە جیگەوی دایکە ، وه به (عَلِي) فەرمووی : ((أَنْتَ مَنِّي وَأَنَا مِنْكَ)) واتە : تۆ لە منی و منیش لەتۆم ، وه به (جَعْفَر)ی فەرموو : ((أَشْبَهْتَ خُلُقِي وَ خُلُقِي)) واتە : تۆ لە من دەچیت لە شیۆه و پەوشتیش دا ، وه به (زَید)یشی فەرموو : ((أَنْتَ أَحْوَنًا وَ مَوْلَانَا)) واتە : تۆ برا و پالپشتی ئیمەوی [رواه البخاری (5/رقم/2699)] .

(□□□) لەبەر فەرمودەوی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خۆی لی پازی بییت) کەوا ((ئافرەتیک هاتە خزمەتی پیغەمبەری خوا (ﷺ) ووتی : ئەوی پیغەمبەری خوا میردەکەم دەیه ویت کورپەکەم

شیردان (الإرضاع)

ئەگەر ئافرەتێک لە شیری خووی شیریی بە مندالێک دا ، ئەو دەبیته دایکی شیریی ئەو مندالە بە دوو مەرج : ئەمەنی ئەو مندالە لە دوو سال کەمتر بییت ^(۱) و لە پینچ جاری جیا جیا کەمتر نەبییت هەر جاریکیش تییری بکات ^(۲)

بیات ، وە ئاوی پێ دام لە بیری (أبو عنبه) و سوودی زۆری پێ گەیاندم ، جا پیغەمبەری خوا (ﷺ) بە مندالە کەمی فەرموو : ئەو باوکتە و ئەویش دایکتە ، ئیتر ویستی خۆتە دەستی هەر کامەیان دەگریت ، جا دەستی دایکی گرت ، دایکیشی بردی و پۆیشت) [رواه أبوداود (2/رقم/2277) و النسائي (3496/185/6) و غیرهما وهو صحیح بروانه صحیح أبي داود (1992)].

تیبینی :

پیویستە ئەو کەسە دەگریته سەرپەرشتیار و بەخیوکارێ مندال ئەم هەرجانە تییدا بییت :

(1) موسولمان بییت ، (2) ئازاد بییت ، (3) ژیر بییت ، (4) داد پەرور بییت ، واتە : دەست پاک و داوین پاک بییت ، چونکە ئەگەر وا نەبییت ئەو بێ گومان زیانی ئاشکرای هەیه بۆ بەرژەوهندی ئەو مندالە .

(۱) ^(۱) لەبەر فەرموودە کەمی (أُمُّ سَلَمَةَ) (خوای لی پازی بییت) کەوا فەرموی : پیغەمبەری خوا (ﷺ) فەرموی : ((لَا يَحْرُمُ مِنَ الرِّضَاعَةِ إِلَّا مَا فَتَقَ الْأَمْعَاءَ فِي النَّدِيِّ وَكَانَ قَبْلَ الْفِطَامِ)) واتە : حەرام ناییت بە شیردان مەگەر ئەو تییری بکات لە مەمکیەوه ، وە پێش برانەویشی بییت لە شیر — پێش دووسالان — [رواه الترمذی (1168/458/3) وهو صحیح بروانه صحیح سنن الترمذی (921)].

جا میردی ئەو ئافرەتیش دەبیته باوکی شیریی ، (۱۱۱) و ئەو هی به خزمایەتی (نَسَب) حەرام بییت به شیریش حەرام دەبیته (۱۱۱) بەلام خوشک

وَقَالَ التِّرْمِذِيُّ : (وَالْعَمَلُ عَلَى هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ) وَعَيْرِهِمْ، أَنَّ الرِّضَاعَةَ لِاتِّحْرَامٍ إِلَّا مَا كَانَ قَبْلَ الْحَوْلَيْنِ ، وَمَا كَانَ بَعْدَ الْحَوْلَيْنِ الْكَامِلَيْنِ فَإِنَّهُ لَا يَحْرَمُ شَيْئًا).

(۱۱۱) لە بەر فەرموودە کە ی (عائشە) خوای لی رازی بیته کە وا فەرمووی : ئەو هی لە قورئان دا دابەزی کە وا مارە برین حەرام بکات دە (10) جار شیردانی جیا جیا کە وا تیری بکات ، پاشان (نَسَخ) بویە وە بە : پینج جاری جیا جیا کە وا تیری بکات ، جا پیغه مبهری خوا (ﷺ) وە فاتی کرد هیشتا هەر دە خویندرا یە وە لە قورئان دا)) [رواه مسلم (1452/1075/2) وغیره]

مەبەستی دایکە (عائشە) لە وە هی کە فەرمووی : پیغه مبهر وە فاتی کردو هیشتا هەر خویندرا یە وە ، ئەو یە کە وا هەندیک لە هاو لەن بە وە یان نە زانی بوو کە وا دە (10) جارە کە لە قورئان دا (نَسَخ) کراو بۆ یە هەر دە یان خویندە وە ، تا ماو یە کیش دوا ی وە فاتی کردنی پیغه مبهر (ﷺ) . وە لە بەر فەرموودە کە ی تری (عائشە) خوای لی رازی بیته کە وا فەرمووی : پۆژیکیان پیغه مبهری خوا (ﷺ) هاتە ژورە وە بۆ لای ، پیاویکی لای بوو ، جا وە کو ئە وە هی پووی تیک بچیت و پئی ناخۆش بیته ، (عائشە) یش ووتی : ئە وە برامە ، پیغه مبهری خوا یش فەرمووی : ((أَنْظُرْنَ مَا إِخْوَانِكُنَّ ، فَإِنَّمَا الرِّضَاعَةُ مِنَ الْمَجَاعَةِ)) واتە : باش تە ماشا کەن کئی براتانە ، چونکە شیردان تە نها لە برسیتی دایە ، — واتە : کاتیک شیردان دە بیته هۆی حەرام بوون ئە گەر لە کاتیک دا منالە کە برسی بیته و بە و شیردانە تیر بیته — [رواه البخاری (9/رقم/5102) ومسلم (1455/1078/2)] .

(۱۱۱) لە بەر فەرموودە کە ی (عائشە) خوای لی رازی بیته کە وا فەرمووی : ((پاش ئە وە هی ئایە تی حجاب دابەزی (أَفْلَحَ) ی برای (أَبُو الْقَعَيْسِ) پوخسە تی لی وە رگرتم کە وا بیته مالە وە ، منیش ووتم : پوخسە تت پئی نادەم تا پرسی پیغه مبهری خوا نە کە م لە بارە یە وە چونکە (أَبُو الْقَعَيْسِ) ی برای شیریی بە من نە داو ، ئە وە هی شیریی بە من داوە خیزانە کە ی (أَبُو الْقَعَيْسِ) ه . جا پیغه مبهری خوا (ﷺ) هاتە ژورە وە بۆ لام و منیش پیم

و براو دایک و باوک و کہس و کاری شیرخوڑہ کہ حہرام نابیت لہ شیردہر و کہس و کاری (۱۱۱) وہ قسہی شیر دہر و ہرگیراوه بو شایہ تی دان (۱۱۱)

بہ خیو کردنی ژن و کہس و کار (نَفَقَةُ الزَّوْجَةِ وَالْأَهْلِ) (۱۱۱)

ووت : ئہی پیغہمبہری خوا (أَفْلَحَ) ی برای (أَبُو الْقَعِيْسِ) پوخسہ تی لی و ہرگرتم ، منیش روخسہ تیم نہ دا تا پرست پی نہ کہ م ، پیغہمبہری خوایش (ﷺ) فہرموی : ((وَمَا مَنَعَكَ أَنْ تَأْتِيَنِي ، عَمُّكَ)) واتہ : جچی وای پی کردی کہوا پوخسہ تی نہ دەیت ؟ مامتہ . [رواہ البخاری (رقم 4518 دیب البغا) ومسلم (رقم/1445)]

(۱۱۱) لہ بہر فہرمودہ کہی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیت) پروانہ (پ 80) .
(۱۱۱) چونکہ جگہ لہ شیر خور خوی نہ بیت کہوا حہرام دەبیت لہ شیر دہر و کہس کاری ، ہیچ بہ لگہیہ کی شہرعی نییہ کہوا کہس و کاری شیر خویش حہرام بین .
(۱۱۱) لہ بہر فہرمودہ کہی (عُقْبَةُ بْنُ الْحَارِثِ) (خوای لی رازی بیت) کہوا فہرموی : ژنیکم مارہ کرد ، جا ئافرہ تیکی رہش پیست ہات بولامان ووتی : من شیرم بہ ہردووکتان داوہ ، منیش ہاتم بو خزمہ تی پیغہمبہری خوا (ﷺ) ووتم : من (فُلَانَةٌ بِنْتُ فُلَانٍ) مارہ کردوہ ، جا ئافرہ تیکی رہش پیست ہات بو لامان و پیی ووتم : من شیری ہردووکتانم داوہ ، وہ ئہ و درو دکات ، جا پیغہمبہری خوا پشتی تی کردم ، جا لہ بہرہ و پرویہ وہ ہاتمہ وہ ووتم : بی گومان ئہ و دروژنہ . فہرموی : ((كَيْفَ بِهَا وَقَدْ زَعَمْتَ إِنَّهَا قَدْ أَرْضَعَتْكُمَا ، دَعَهَا عَنْكَ)) واتہ : چوئن ئہ و درو دکات ، ئہ و وا دلایت کہوا ئہ و شیری بہ ہردووکتان داوہ ، وازی لی بینہ - لہ و ژنہی کہ مارہت کردوہ - . [رواہ البخاری (9/ رقم/5104)] .

(۱۱۱) کاتیک باسی بہ خیو کردن (النَّفَقَةُ) دہ کہین ، مہ بہ ستمان دابین کردنی ہہموو پیویستیہ کانی ژیانہ لہ خواردن و خواردنہ وہ و پوشاک و جیگای حہسانہ وہیش ،

خهرجی (نَفَقَه) کردن می‌برد له‌سهر ژنه‌که‌ی پیویست (واجب) ه تا به‌یه‌که‌وه بژین به‌چاکه ^(۱۱۱) وه هه‌روه‌ها نه‌گهر ته‌لاقی (رَجْعی) یشی بدات ، تا ماوه (عِدَّة) ی به‌سهر ده‌چیّت ^(۱۱۱) به‌لام نه‌گهر ته‌لاقی (بائِن) ی بدات

چونکه ته‌واوی ووشه‌ی (النَّفَقَة) نه‌وه ده‌گه‌یه‌نیّت ، وه‌له شریعه‌تیش دا به‌و واتایه هاتوه وه‌ک له‌و به‌لگانه‌ی دا هاتودا زیاتر پوون ده‌بیته‌وه .

^(۱۱۱) نه‌مه هیچ جیاوازییه‌کی تیدانی‌یه له نیوانی زانایان دا ، له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی خوای گه‌وره له سورته‌ی (النساء: 5) دا که ده‌فه‌رمی : ﴿وَأَرْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ﴾ نیمامی (الشُّوْكَانِي) له ته‌فسیره‌که‌ی‌دا ده‌فه‌رمی : به‌شیکی پوزیان بؤ دابنن تییدا ، وه بؤیان دیاری بکه‌ن ، وه نه‌مه‌ش بؤ که‌سانیکه که‌وا خهرجی (نفقه) له‌سهر کردن و پۆشاک بؤ کردنیان پیویست بیّت له ژنان و کورپان و نه‌وانه‌ی وه‌کو نه‌وانن .. [پروانه فتح القدير (1/426)] .

وه له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عائشه) (خوای لّی پازی بیّت) که‌وا فه‌رموی : ((هِنْدُ بِنْتُ عُبَيْةَ) به‌ پیغه‌مبه‌ری خوای ^(ﷺ) ووت - له‌کاتیک دا که (بِيعَةَ) ی به‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ^(ﷺ) دا - نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ^(ﷺ) ، (أَبُو سُوْفْيَانَ) پیاویکی چروکه وه نه‌وه‌نده‌م پی نادات که‌وا به‌شی خۆم و مناله‌کانم بکات ، مه‌گهر نه‌وه‌ی لی ی بیه‌م بی نه‌وه‌ی خۆی بزانیّت ، جا پیغه‌مبه‌ری خوا ^(ﷺ) فه‌رموی : ((حُذِي مَا يَكْفِيكَ وَوَلَدَكَ بِالْمَعْرُوفِ)) واته : نه‌وه‌نده‌ی لی بیه‌ که به‌شی خۆت و مناله‌کانت بکات به‌ چاکه [رواه البخاری (9/ رقم 5364/ مسلم (3/1714/1338)] وه له‌ به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (مُعَاوِيَةَ) پروانه (پ51) .

^(۱۱۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (فَاطِمَةُ بِنْتُ قَيْسِ) (خوای لّی پازی بیّت) که‌وا فه‌رموی : پویشتم بؤ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا ^(ﷺ) ووتم : من کچی (آل خالد) م وه می‌رده‌که‌م فلانه‌ که‌سه ، و ته‌لاقی بؤ ناردوم ، وه‌من داوای (نَفَقَه) و جیگام له‌که‌س و کاری کردوه ، نه‌وانیش پییان نه‌دام و ووتیان : نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ^(ﷺ) هه‌رسی ته‌لاقه‌که‌ی بؤ ناردوه ، فه‌رموی : جا پیغه‌مبه‌ری خوا ^(ﷺ) فه‌رموی : ((اِنَّمَا النَّفَقَةُ وَالسُّكْنَى لِلْمَرْأَةِ إِذَا كَانَ لِرَوْحِهَا عَلَيْهِ الرَّجْعَةُ)) واته : (نفقه) و جیگا کاتیک بؤ

ئەو (نَفَقَه) ی لەسەر مێرد نییە ، (۳۳۳) هەر وەها ئەگەر لە ماوه (عَدَّة) ی مردنی مێردە کەیشی دا بیئت ، (نَفَقَه) ی بۆ نییە بەلام جیگای بۆ هەیه (۳۳۳) مەگەر ژنە کە ئاوس (حَامِلَه) بیئت . (۳۳۳) وە ئە گەر باوک و دایک دەست

ئافرەتە ئەگەر مێردە کە ی مافی گێرانە وە ی بەسەر وە بیئت . [رواه النسائي (3403/144/6) و احمد (416/6) وهو صحيح برواه صحيح النسائي (3323)] .

و بە لگەیش لەسەر ئەو ی کە ئەگەر تە لاقی (رَجْعِي) بیئت جیگای بۆ (ثابت) دە بیئت فەر موودە کە ی خوای گەورە یە لە سورەتی (الطلاق: 1) دا کە دە فەر مێ : ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تَخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ﴾ واتە : ئە ی پیغە مەبەر ، ئەگەر ئافرەتانتان تە لاق دا ئەو لە ماوه (عده) ی شهری خویان دا تە لاقی بدەن – بە تە لاقی سوننی تە لاقی بدەن – و ژمارە ی ماوه (عده) کە ی پابگرن ، ولە خوای گەورە بترسن و دەریان مە کەن لە ماله کانی خویان ... جا بی گومان لە گە ل جیگایش دا دە بیئت خواردن و خواردنە و پۆشاکیشی بۆ بکریت .

(۳۳۳) لە بەر فەر موودە کە ی (فَاطِمَةُ بِنْتُ قَيْسٍ) (خوای ئی پازی بیئت) کە وا پیغە مەبەری خوا (ﷺ) لە بارە ی ئەو ئافرەتە وە کە تە لاقی سێ بە سێ درابیت فەر مووی : ((لَيْسَ لَهَا سُكْنَى وَلَا نَفَقَةٌ)) واتە : نە جیگای بۆ هەیه و نە (نفقه) یش . [رواه مسلم (1480/1119/2)] .

(۳۳۳) لە بەر فەر موودە کە ی (فَاطِمَةُ بِنْتُ قَيْسٍ) پروانە (پ 157) ، بە لام بۆ ئەو ی کە جیگای بۆ هەیه لە ماوه (عده) ی مردنی مێردە کە دا ، لە بەر فەر موودە کە ی (الْفُرْعَانَةُ بِنْتُ مَالِكٍ) (خوای ئی پازی بیئت) پروانە (پ 130) . وە خەرجی (نفقه) و پیویستیه کانی تری لە بەشە میراتیە کە ی خوی دە بیئت کە لە مێردە کە ی بۆی بە جی دە مینیت . (والله اعلم) .

(۳۳۳) لە بەر فەر موودە کە ی خوای گەورە لە سورەتی (الطلاق: 6) دا کە دە فەر مێ : ﴿وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمْلٌ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾ واتە : وە ئە گەر خاوەن سک بوون (حَامِلَه) ئەو خەرجی (نَفَقَه) یان لەسەر بکەن تا سکه کانیان دادە نیین . وە لە بەر فەر موودە کە ی (فَاطِمَةُ بِنْتُ قَيْسٍ) (خوای ئی پازی بیئت) کە وا پیغە مەبەری خوا

کورت بن ئەوہ (نَفَقَه) یان لەسەر کور پیویستە (۱۱۱) وە بە پیچەوانەیشەوہ ،
(۱۱۱) وە (نَفَقَه) ی کۆیلە و ئاژەل لەسەر خاوەنەکیەتی (۱۱۱)

(ﷺ) پێی فەرمووی : ((لَا نَفَقَةَ لَكَ إِلَّا أَنْ تَكُونِي حَامِلًا)) واتە : (نَفَقَه) ت بۆ نییە
مەگەر سکت هەبێت . [رواه مسلم (1480/1117/2) و ابو داود (2290/رقم/2) و غیرها] .

(۱۱۱) لەبەر فەر موودەکی (عَائِشَةَ) (خوای لی رازی بیئت) کەوا فەر مووی :
پینگەمبەری خوا (ﷺ) فەرمووی : ((إِنَّ أَطْيَبَ مَا أَكَلَ الرَّجُلُ مِنْ كَسْبِهِ وَإِنَّ وَلَدَ الرَّجُلِ
مِنْ كَسْبِهِ)) واتە : بئگومان پاک ترین و حەلال ترین خواردن کە پیاو بیخوات ئەو یە
لە کار و کاسبی خوێ بیئت وە کورپی پیاویش لە کاسبی خوێیەتی . [رواه ابوداود (3/رقم/3528)
والنسائی (4449/240/7) وابن ماجه (2290/768/2) والترمذی (1358/639/3) وهو حدیث صحیح بڕوانە
صحیح الجامع (1566) و الارواء (1626)] .

(۱۱۱) لەبەر فەر موودەکی (عَائِشَةَ) لە بارە ی (هِنْدُ بِنْتُ عُتْبَةَ) هەو
بڕوانە (پ 156) .

(۱۱۱) لەبەر فەر موو دەکی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) کەوا پینگەمبەری
خوا (ﷺ) فەرمووی : ((لِلْمَمْلُوكِ طَعَامُهُ وَكِسْوَتُهُ وَلَا يُكَلَّفُ مِنَ الْعَمَلِ إِلَّا مَا يُطِيقُ))
واتە : کۆیلە خواردن و پۆشا کی خوێ بۆ هە یە – واتە پیویستە خاوەنەکی بۆی بکات
– وە لە کار کردنیش دا زۆری لی ناکرێت مەگەر بە ئەندازە ی توانای خوێ . [رواه مسلم
(1662/284/3)] .

وە لە پیاو یە تیکی تری دا (رقم/996) پینگەمبەر (ﷺ) فەر مووی : ((كَفَى بِالْمَرْءِ
إِثْمًا أَنْ يَحْبِسَ عَمَّنْ يَمْلِكُهُ قُوَّتَهُ)) واتە : بە سیتی بۆ مرۆف تاوان بارای ، کەوا خواردن
لەو بگریتەو کە پۆژی لە ژیر دەستی ئەو دایە . وە فەر موودەکی (أَبُو دَرٍّ) (خوای لی
رازی بیئت) کەوا فەر مووی پینگەمبەری خوا (ﷺ) فەر مووی : ((فَلْيُطْعَمَهُ مِمَّا يَأْكُلُ
وَيَلْبَسُهُ مِمَّا يَلْبَسُ)) واتە : با لەو خواردنە ی پێ بدات کە خوێ دەخوات وە لەو
پۆشاکیە ی شە بکاتە بەری کە خوێ دەپۆشییت [رواه البخاری (10/رقم/6050) و مسلم
(1661/1282/3)] .

وہ لہبەر فەر موو دەکەس (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لئ پازی بئت) کەوا پئغەمبەری خوا
 (ﷺ) فەر مووی : ((عُدْبَتُ امْرَأَةٍ فِي هَرَّةٍ سَجَنَتْهَا حَتَّى مَاتَتْ فَدَخَلَتْ فِيهَا النَّارَ ،
 لَاهِيَا أَطْعَمَتْهَا وَسَقَتْهَا ، إِذْ هِيَ حَبَسَتْهَا وَلَا هِيَ تَرَكَتْهَا تَأْكُلُ مِنْ خَشَاشِ
 الْأَرْضِ)) واتە : خوای گەورە ئافرەتیکی سزادا بە هۆی پشیلە یە کەوہ کەوا زیندانی کرد
 تا مرد ، جا بە هۆیەوہ چووہ ئاگرەوہ نە خواردن و خواردنەوہی پئدا کاتیک زیندانی
 کرد ، وە نە بەریشی دا تاوہ کو خۆی لہ خواردنی سەر زەوی بخوات . [رواه البخاری
 (5/رقم 3482) و مسلم (4/رقم 2242)] .

(الحمد لله) ئەوہ بەشی ژن هئیان و تەلاق دان کۆتایی پئ هات وئستایش
 دەچینە سەر بەشی کپین و فرۆشتن

لەبلاوکراوہ کانی مالمپەری ئیمان وەن

www.iman1.com

هەمیشە لەگەلمان بن بۆنوویبۆونەوہی ئیمان

imanonekurd@yahoo.com

